

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 1]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஃபோட்டோ வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பெண்களை அலைக்கழிக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கும்போது, அதிலே பிச்சைக் காரத்தனம் ஏன்?

ஆகவே, இரண்டு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று, ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அனுப்பி, விசாரணைக்கு உதவி, தொழிலாளர்கள் தங்கள் கருத்தைச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இரண்டாவது, வங்கிகள் கொடுக்கும் கடனை எக்ஸ்பிடைட் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் தெரிவித்த கருத்தின்படி, அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே இங்கிருந்து ஒரு அதிகாரியை அனுப்ப வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டொரு நாளில் இங்கிருந்து ஒரு அதிகாரி சென்று, அங்கே இருக்கிற துணை அதிகாரியோடு ஆலோசனை செய்து, அங்கேயிருக்கிற துணைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை பற்றி ஆலோசனை வழங்க இருக்கிறார்கள்.

வங்கிகளுக்கும், கடன் வழங்குவதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், உறுப்பினர் அவர்கள், அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தவுடனே, “நீங்கள் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்துவிட்ட பிறகு காலதாமதம் ஏற்படுத்துவது, வங்கிகளின்மேல் மக்களுக்குத் தவறான கருத்து வந்துவிடும்” என்று தெரிவித்து இருக்கிறோம். விரைவிலே, அந்தப்பணம் வழங்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்கள் அவையிலே இல்லை. ஆகவே, அவரது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் தள்ளப்பெறுகிறது.

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொதுவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு முன்னால், முதலாவது அவை தொடங்குவதற்கு முன்னால், நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னால், கவர்னர் உரையை இந்தச் சபையிலே நிகழ்த்துவது வழக்கமாக இருந்தது. அதிலே, அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, அரசாங்கம் கடைபிடிக்கவேண்டிய எதிர்கால நடைமுறைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்வது வழக்கம். அதிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை, இந்த நாட்டினுடைய நிலைமைகளையெல்லாம்

1978 மார்ச் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூறும்போது, அதை அனுசரித்துப் பின்னால் செய்ய வேண்டிய சில காரியங்களுக்காக நிதி ஒதுக்குவதிலே மாற்றங்களைச் செய்வது வழக்கமாக இருந்தது. ஆகவே, கவர்னர் உரை நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்யாமல் விட்டு விட்டதை முதலாவதாக நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்தத் தவறு நடக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எதை கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

புதிதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதாவது கொள்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று திரும்பத் திரும்பப் படித்துப் பார்த்தேன்; ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டதன் தொடர்ச்சியாகவாவது ஏதாவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதன் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்கள் சொல்லும்போது புதிதாக 10 ஆயிரம் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்து 50,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தருவோம் என்று சொன்னார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல; 30 ஆயிரம் நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு முறையில் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்தபடியாக விவசாயப் பொருள்கள் நியாயவிலையில் விற்பதற்கு வசதி செய்யப்படும் என்றும் அதற்காக தனியாக ஒரு இயக்குநர் அலுவலகம் அமைக்கத் திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

அடுத்தபடியாக 30 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு புதிதாக மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள்.

இதேமாதிரி வங்கிகளின் மூலம் கடன்பெற்று ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள்.

இவை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இதுவரையில் நடைபெறவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுவும் கிடைக்கவில்லை.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் 1]

புதிதாக இந்த ஆண்டு அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நீக்கி, கிராமங்கள் நகரங்களாக ஆகின்ற ஒரு லட்சியத்தை நோக்கி நடைபோடுகிறோம் என்று சொல்லி, அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படி என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், முக்கியமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், கிராமங்களை நகரப் பகுதிகள் மாதிரி உயர்த்த வேண்டாம். கிராமப்புறத்திலே இருக்கக் கூடிய மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குகின்ற விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றுமே இல்லை.

இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கம், காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகிய அரசாங்கங்கள் எல்லாம், கிராமப் புறத்திலே இருக்கிற அடித்தளத்து மக்களை வாழவிக்கின்ற வகையில் உருப்படியான காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்த காரியங்களும் இது வரையிலே செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கிராமத்திலே இருக்கிற சாதாரண விவசாயி, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற சாதாரண விவசாயிகள், சிறு சிறு கைத்தொழில் செய்து வாழ்பவர்கள் முன்னேற்றம் அடையத்தக்க விதத்தில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுசெய்யப்படவில்லை.

இன்றும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தாலும் கூட நில வெளியேற்றங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை சரிவர பதிவு செய்யாததன் காரணமாக இப்போது சிக்கல் இருக்கிறது. சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் யார் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சரியாக மக்கள் கமிட்டி மூலமாக அதிகாரிகள் சரியாக செய்யாததன் காரணமாக பல இடங்களில் சாகுபடி செய்பவர்கள் பதிவு செய்யவில்லை. அதன் காரணமாக அந்த நிலத்தைப் பரம்பரையாக சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, இன்று போலிசு உதவியோடு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள்.

இன்று புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கி தாலுகாவில் பல இடங்களில் போலிசு உதவியோடு கோர்ட்டின் உத்தரவோடு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே சாகுபடி செய்கிறவன் உண்மையாக சாகுபடி செய்தாலும் அந்த நெல்லை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதேமாதிரி தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள தெங்கனிக் கோட்டை, பொன்கைரம், ஊத்தங்கரைப் பகுதிகளிலும், கிருஷ்ணகிரி அருகில் உள்ள காவேரிப் பட்டணத்திலும், அந்த சரகத்திலே உள்ள பல இடங்களில் போலிசு உதவியோடு சாகுபடி செய்த விவசாயிகள் அந்த நெல்லை எடுத்துச் செல்ல விடப்படவில்லை. நிலச் சுவான்தார்களின் போக்கு அவ்வாறு இருக்கிறது.

எனது வட்டாரத்தில் இன்று மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மினிமம் சார்ஜ் கட்ட முடியாமல் போனால் மின்சாரம் துண்டிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் இன்று புதிதாக ஒரு மின்சார கெப்டாசிப்டர் வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுடைய மின்சாரம் துண்டிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் கட்டாயமாக ஒரு கப்பா கிட்டர் வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இது விவசாயிகள் மத்தியிலே பெரும் கொந்தளிப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

இன்றைக்கு கூட்டுறவு கடன்கள் வசூல் செய்வதில் ஏகப்பட்ட ஜப்திகள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் தொடர்ந்து கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு காலாகாலத்தில் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக வாங்கிய கடனை திரும்பக் கொடுக்க முடியவில்லை.

வறட்சி, புயல் என்று அவர்கள் மேலும் மேலும் கடன் பெற வேண்டியும், பெற்ற கடனைத் திரும்பக் கொடுக்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டு விட்டது. அவர்களிடமிருந்து கடனை வசூலிக்க கஷ்டம் இல்லாமல், கிராமம் இல்லாமல் வசூலிக்க, ஆராய்ச்சி செய்து பரிந்துரை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி இப்போது அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறது. அதனுடைய அறிக்கை இன்னும் வந்தபாடியில்லை. அதற்குள்ளாக ஏகப்பட்ட ஜப்திகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

எங்கள் பகுதியில் இளங்கோவன், கணபதி என்றவர்கள் கடனைத் திருப்பித் தரவில்லை என்பதற்காக நேற்றைய முன் தினம் அவர்களது வீட்டில் ஜப்தி செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே கஷ்டப்பட்டு பணத்தைத் திருப்பிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நேற்றைக்கு முன் தினம் ஏலத்திற்கு அவர்களுடைய சொத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் பதறி அடித்துக்கொண்டு எனக்குத் தந்தி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்படி சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். தொந்தரவுக்கு ஆட்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் 1]

இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்கினால்தான் கிராமம் முன்னேற்றம் அடையும். கிராமங்களை நகரங்களாக்கும் அளவிற்கு முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் கிராம மக்களுக்கு இல்லாமல் செய்தால் அதுவே அவர்களுக்கு பெரிய நன்மையாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எதுவும் ஒழுங்காக அமல் நடத்தப்படவில்லை. அவைகள் சரியான வகையில் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில், ரெட்டிபுரம் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தபோதே, ஆளுக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் என்று சொல்லிப் பட்டா வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை சர்வே செய்து கொடுக்கவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியாகிவிட்டது, சட்ட மன்றத்திலும் சொல்லியாகிவிட்டது. இருப்பினும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்படி அரசாங்க இயந்திரம் குறைந்த வேகத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி கிராம மக்கள் நல்ல வகையில் முன்னேற்றம் அடைய இயற்றிய சட்டங்களை விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் தற்போது நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறது. ஒரு குவிண்டால் ரூ. 95.90 என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் வெளி மார்க்கெட்டில் அவர்களுக்கு ரூ. 60-65 கூட கிடைக்கவில்லை. பல இடங்களில் தண்ணீர் இருக்கிறது. இருந்தும் நெல்லுக்குத் தகுந்த விலை கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், நெல் போடவேண்டாம் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். கண்மாய்கள் நிறைந்து இருக்கின்றன. கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நெல் போட்டால் போட்ட முதல் வராது என்ற பயத்தால் அவர்கள் போட மறுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மீடியம் வெரைட்டிக்குத்தான் விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறது. ரூ. 90.95 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஐ. ஆர். 20 போன்ற ரகங்களுக்கு, நிர்ணயம் செய்யவில்லை. ஆகவே, நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் உற்பத்தி செய்கிற அவ்வளவு நெல்லையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் விட்டால், இடைத்தரகர்கள் அந்த நெல்லை வாங்கி முடக்கிவிட்டு, பின்னர் அந்த நெல் விலையை அதிகம் வைத்து விற்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, தற்போதுள்ள

1978 மார்ச் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நிலையில் அரசாங்கம் ரூ. 120ல் இருந்து ரூ. 90 வரையில் நெல் வாங்கலாம். அந்த அளவிற்கு வெரைட்டிக்குத் தகுந்த மாதிரி விலை நிர்ணயம் செய்யலாம். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து சம்பந்தப்பட்ட வரையில் $3\frac{1}{4}$ விலை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த விலைக்கு யாருக்கும் பூச்சு மருந்து கிடைக்கவில்லை. $3\frac{1}{4}$ விலைக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. முழு விலைக்குக் கூட கிடைக்க வில்லை. $1\frac{1}{4}$ விலைக்குத் தான் கிடைக்கிறது. அதுவும் தனியாரிடத்தில் தான் கிடைக்கிறது. அரசாங்கம் விற்கும் மருந்து எப்படி தனியார் கடைகளுக்குச் செல்கிறது என்று தெரியவில்லை.

ஆகவே, பூச்சி மருந்து விற்பனையைப் பொருத்தவரையில் அரசாங்க டெப்போவில் மட்டும் தான் பூச்சு மருந்து விற்கப்படவேண்டும். தனியாரிடத்தில் பூச்சி மருந்து விற்பனை செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இன்று டயோடா, செவின் போன்ற மருந்துகள் 50 சதவீதம் விலைக்கு விற்பனை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது கிடைப்பதில்லை. செவின் விலை 33.50 ரூபாய் என்று சொன்னால், அது ரூ. 38-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. அதுவும் தனியாரிடத்தில் கிடைக்கிறது. ஆகவே, நியாயமான முறையில் பூச்சி மருந்து கிடைக்க சரியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாரிடத்தில் பூச்சி மருந்து விற்பது தடுக்கப்பட வேண்டும்.

கிராமத்தில் வறுமை போக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழே வாழ்பவர்கள் அகில இந்தியாவில் 50 சதவிகிதம் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள் என்றால், தமிழகத்தில் மட்டும் 59 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு அது உயர்ந்து இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால், கிராமத்தில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டியது அடிப்படை நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் உழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விளை பொருள்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதே போன்று இன்று விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, போன தடவை நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரக்கூடிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வழி செய்யும் வகையில் ஒரு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் 1]

தனி இயக்குநர் அலுவலகம் செயல்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது குறித்து இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை.

விளைபொருளுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவில்லை. ரொம்ப குறைந்த விலைக்கு அநியாயமாகப் போகிறது.

அதைப்போல இன்றைக்கு வெல்ல உற்பத்தி இருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்குக் கட்டுபடியாகவில்லை. அந்த அளவுக்கு கிலோவுக்கு 60 பைசா 70 பைசா தான் விலை கிடைக்கிறது. அதனால் கரும்பு சாகுபடி செய்தவர்கள் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தலையில் கைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அரசாங்கம் ஜப்தி நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் கேட்டால் ஜப்தி நடவடிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நேற்றுகூட ஜப்தி நடவடிக்கை செய்திருப்பதாக எனக்குத் தந்தி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 'தலைவரவர்களே, நான் இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். எந்தவிதமான ஜப்தி நடவடிக்கையிலும் அரசு ஈடுபடாது என்ற உறுதியினை இப்போதும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த உறுப்பினரிடம் எந்த ஊரில் ஜப்தி செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டு சொன்னால் உடனடியாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று பலமுறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் எந்த உறுப்பினர் மீது ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இதற்கு முன்னாலும் பல இடங்களில் ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நான் குறிப்பிடுவது இளம்புவனம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏழை அரிசன விவசாயி வீட்டில் நேற்று ஜப்தி நடவடிக்கைகளுக்கு வந்தார்கள். நான் கூடப் போயிருந்தேன். தற்காலிகமாக ஜப்தி செய்யாமல் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறேன். அவர் நிலவள வங்கியில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். தவணை சரியாகக் கட்டவில்லை. 20,000 ரூபாய் பெறுமான நிலத்தை ஜப்தி செய்துவிட்டால் அந்த அரிசன விவசாயி பிறகு என்ன செய்வான்? என் உரையை முடித்தவுடன் அந்தக் குறிப்பை மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் தருகிறேன்.

கடனைத் தரமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் கொஞ்சம் தாமதமாகத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்

1978 மார்ச் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூடாதா? மொத்தக் கடனையும் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளில் வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சேதம் ஏற்பட்டக் காலங்களில் வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்.

புயல், வெள்ளத்தால், சேதமடைந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு வீட்டுக்கு 200 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னோம். அதுவும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை. கடனாக 300 ரூபாய் தருகிறோம் என்றோம். யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை. சேதாரம் 150 கோடி ரூபாய் இருக்குமென்று இந்த மன்றத்திலே சொன்னோம். மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்டோம். இப்போது எல்லாம் மறந்துவிட்டோம். பின்னர் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

கேரளத்திலே, வீடு சேதம் அடைந்திருக்கிறது, அல்லது வீட்டை இழந்து விட்டான் என்று கலெக்டர் சேதம் அடைந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் போதும், அவருக்கு வேண்டிய உதவித் தொகைகள் கொடுக்கப்பட அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த மாதிரியான உத்தரவாதம் இங்கே இல்லை. தமிழ்நாட்டிலும் அரசாங்கம் அந்த உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலர் வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள்; ஆடு மாடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள், உயிரையும் இழந்திருக்கிறார்கள். உடைமைகளை இழந்தவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க உத்தரவாதம் இல்லாததால் அவர்களுக்கு சரியான உதவி கிடைக்கவில்லை. அந்த இடத்திலே இப்போது குச்சு வீடு அதாவது சிறிய குடிசைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் காற்றடித்துச் சென்று விடும். அந்த இடத்திற்குச் சென்றாலே சுண்ணாம்பு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மண் மூடிய இடங்களைச் சரிசெய்ய புல்டோசர் வேலை செய்கிறது. புல்டோசர் மட்டும் வேலை செய்தால் போதாது. போதுமான ஆட்களையும் வைத்து வேலை செய்து, சீக்கிரமாக சரிசெய்ய வேண்டும். விரைவிலேயே பழைய நிலைக்கு வர வேண்டும். திரும்ப விவசாயம் செய்து அந்த மக்கள் வாழ வழிவகைச் செய்ய வேண்டும்.

பஸ் விபத்தில் இறந்தவர் குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ரொம்ப சந்தோஷம். அதே மாதிரி இந்த வெள்ளம், புயல் காரணமாக இறந்தவர் குடும்பங்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது. விபத்தில் இறந்தவர்கள் என்று சொல்லும்போது அடிபட்டு செத்தால்தான் விபத்து? திடீரென்று வெள்ளம்வந்து ஆடுமாடுகளையும், வீடுகளையும் ஆட்களையும் அடித்துச் செல்வது விபத்து ஆகாதா? ஏன் அவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்கக் கூடாது? பெருவெள்ளம் வரும்போது சொல்லிக் கொண்டா வருகிறதா? ஆகவே, இதையும் விபத்து என்று கருதி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் 1]

இறந்தவர் குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் வழங்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் குறைவு ஏற்பட்டு விடாது. அரசாங்கத்தின் நிதிநிலை அந்த அளவுக்கு கஷ்டத்தில் இல்லை.

விபத்தில் இறந்தவர் யாராக இருந்தாலும் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். 1,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக அறிவித்துவிட்டு பல கண்டிஷன்களையும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதன்படி பார்த்தால் ஒருவருக்கும் உதவித் தொகை கிடைக்காது. பிரந்தாவரம் என்ற இடத்தில் 46 பேர் இறந்தார்கள். ஒருவருக்குக் கூட இன்னும் உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. குடும்பத் தலைவன் சம்பாதிக்கும் திறன் படைத்தவன் இறந்தால்தான் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று ஒரு கண்டிஷனை முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த கண்டிஷன்படி பார்த்தால் மனைவி செத்தாலும் உதவித் தொகை கிடைக்காது; பிள்ளை செத்தாலும் உதவித் தொகை கிடைக்காது. கணவன் செத்தால்தான் உண்டு. இது ரொம்ப கொடூரமானது. யார் செத்தால் என்ன? செத்தவர் குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் வழங்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு வீட்டில் 4, 5 பேர் செத்தால் ஒருவருக்கு மட்டும் கொடுத்தால் போதும்; அத்தனை பேருக்கும் 1,000 ரூபாய் வீதம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் மத்திய சர்க்காரானாலும் சரி, மாநில சர்க்காரானாலும் சரி. இரண்டும் ஒரே கொள்கைதான். நேற்று நிதி நிலை அறிக்கையை பட்டேல் அங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார். கனரகத் தொழில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நேரு காலத்தில் தொடங்கியவை. அதனால் நிறைய அந்நியச் செலாவணி வந்து கொண்டிருக்கிறது. பெருகி வரும் அந்நியச் செலாவணியை வைத்து என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் குழம்புகிறார் போலத் தெரிகிறது. அந்நிய செலாவணி பெருகி வருவதால் பல பொருட்களை இறக்குமதி செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

கனரகத் தொழில்களை அந்தக் காலத்தில் ஆரம்பித்ததால் தான் இந்த நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அதை மறந்துவிட்டு, சிறுதொழில் பக்கம் திரும்பியிருக்கிறார்கள். சிறுதொழில் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நாங்களும் ஒரு காலத்தில் அதற்காக அடித்துக் கொண்டவர்கள்தான். அதற்காக அத்தனையும் குடிசைத் தொழிலாகப் போய்விடக் கூடாது.

அந்தக் காலத்திலும், மீன் வளர்க்க, கோழி வளர்க்க என்று கடன் தந்தார்கள். நாங்களும் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது? வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. போதுமான அளவுக்கு ஆதாயம் வரவில்லை, கட்டுப்படியாகவில்லை. பல இடங்களில் அத்தகைய தொழிலுக்கு

1978 மார்ச் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

‘சப்சிடி’ ‘லோன்’ என்று கொடுத்தார்கள். லோனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு குடிசைத் தொழிலில் கஷ்டம் ஏற்பட்டது.

[முற்பகல் 10-40]

மீன் பண்ணை என்று ஆரம்பித்தால் குட்டை இருக்கும் மீன் இருக்காது. பிடித்துப் போட்டு விட்டதாகச் சொல்வார்கள். திட்டம் என்று சொன்னால் பிரயோஜனப்படுகிற திட்டங்களாகத் தீட்ட வேண்டும்.

அடுத்து நிலப்படை. பழைய சீரணி மாதிரி போகக் கூடாது. வேலை கொடுக்கச் சரியான திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும். முன்னால் சீரணி என்ற பெயரால் பணம்தான் காலியாகியது. மக்களுக்கு வேலை வரப்ப்புத் திட்டமாக அமைய வேண்டும். புயல் நிவாரணப் பணிகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட்டுக்குக் கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அது சரியான முறையில் சீராகச் செய்யப்படவில்லை.

இன்றைக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மோட்டார் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மசல் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது. அந்த வரி உயர்வின் காரணமாக சிறு பஸ் முதலாளிகள் பழைய பஸ்களை வைத்துக் கொண்டு ஒட்டுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாக கிராம ரூட்டுக்களை கட்ட பண்ணுவோம் நகர ரூட்டுக்கு மட்டும் தான் விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாதவாறு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மசல் வரி உயர்வின் காரணமாக ஆயில் என்ஜின் தண்ணீர் இறைக்கக் கூடிய விவசாயிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சினிமா வரிக்கு கம்பவுண்டிங் முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய சினிமாக் கொட்டகை சொந்தக்காரர்கள் வேண்டுமானால் லாபம் அடையலாம். டவுனில் 5 ஆயிரம் ரூபாய், கட்ட வேண்டிய இடத்தில் 2 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டினால் போதும். ஆனால் கிராமங்களில் 50 ரூபாய் வசூலாகக்கூடிய இடத்தில் 100 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்றிருந்தால் கிராமங்களிலுள்ள சினிமாக் கொட்டகைகளை மூடிவிட வேண்டியிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு முன்னாலேயே லோக்கல் சர்சார்ஜை ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டிருக்கிறார். அவர் எப்படிப் போடலாம்? பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் வந்த பிறகல்லவா இந்தமாதிரி வரிகளைப் போடலாம்? ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் 1 ரூபாய் என்று

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் .

இருந்ததை இரண்டு ரூபாயாக ஆக்கி நூறு சதவீதம் உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வரி உயர்வை நிறுத்த வேண் டும். இதை வசூல் பண்ணப் போனால் தகராறு வரும்.

விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்னால் தெளித்ததற்காக இரண்டே முக்கால் ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதில் கெடுபிடி செய்கிறார் கள், தெளித்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வருமானமும் கிடைக்கவில்லை. நிதியமைச்சரவர்கள் இதை ரத்து செய்வதற்கு வசூல் பண்ணுவதை நிறுத்துவதற்கு ரட வடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 114 கோடி ரூபாய் மின்சார உற்பத்திக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். போஷ தடவை 30 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் ஏற்கனவே 30 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். புதி தாகக் கிணறு வெட்டும்போது தனியாகப் பார்த்துக் கொள்ள லாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த 30 ஆயிரம் கிணறு களுக்கும் முறையாக வரிசையாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க நட வடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்காக, உமறுப் புலவர் பெயரில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தத் தமிழக அரசு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வர வேற்கிறேன். அதேபோல எங்கள் ஊரில் பாரதியார் பிறந்திருக்கிறார். பாரதி யின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் அது போன்ற பேரா சிரியர் பதவியை மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீருக்காக நிறைய திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள் கோவில்பட்டி வரை தாமிரபரணியிலிருந்து தண்ணீர்கொடுக் கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி, ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் பஞ்சாயத்துக்கு கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டவுன் பஞ்சாயத்துக்கு வருஷ வருமானம் ஏங்கே இருக்கிறது. ஆண்டு வருட வருமானம் ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் என்றால் இதற் காகக் கட்டவேண்டிய தொகையும் ஒன்றரை லட்ச ரூபாயாக இருக்கிறது. எப்படி அவர்களால் கட்ட முடியும், ஆகவே அதை மானியமாக கொடுத்துவிட வேண்டும், சிறு பஞ்சாயத்துகளுக்கு மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். டவுன் பஞ்சாயத்துகளுக்கு 50 சதவீதம் மானியமாகவும் 50 சதவீதம் கடனாகவும் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆகவே, சர்க்கார் பாதி அளவிற்காவது மானியம் கொடுத்து அந்தக் கடனில் பாதியை வசூல் செய்ய வேண்டும்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கடைசியாக ஒரு விஷயம். கொடுமுடியாறு திட்டத்திற்கு முன்னால் 30 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டும் முப்பது இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு விஷயம்; இப்போது அந்த ஆபீஸ் அங்கிருந்து ஷிப்ட் டாகிறது. ஒரு பெரிய ஆர்ப்பாட்டம், ஹர்த்தால் எல்லாம் நடத்தினார்கள். ஒரு பெரிய மனிதரின் தலையீட்டினால் அந்தக் கொடுமுடியாறுத் திட்டம் நிற்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் புதிதாக ஆளும் கட்சியில் வந்து சேர்ந்திருப்பவர். இவ்வளவு செலவு செய்தும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பாசன வசதி பெறக் கூடிய அத் திட்டத்தை இன்று நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். நாற்பது ஏக்கர் நிலத்திற்கு தனக்கு ஒரு கண்மாய் போட்டுக் கொண்டு அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டம் வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நான் கேட்டுக்கொள்வது, அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும். அவர் பெயரை வேண்டுமானால் நான் சொல்லத் தயார். டாக்டர் மத்தியாவின் தலையீடு காரணமாகத்தான், அவரது மகன்தான் புதிதாக ஆளும் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கிறார். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் உட்பட எல்லோரும் சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து தந்தி வந்திருக்கிறது, உங்களுக்கும் வந்திருக்கும், இந்தத் திட்டமானது நாங்குநேரி பகுதிக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். அத் தொகுதி உறுப்பினர் விரிவாகச் சொன்னார்கள். ஆக, அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்தபடியாக, தென் ஆர்க்காடு, செஞ்சியில் நந்தன் வாய்க்கால் திட்டம். சென்ற ஆண்டு அந்தத் திட்டத்திற்காக நாற்பது இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதற்காக ஒன்றும் ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், ஏற்கெனவே போடப்பட்ட திட்டங்கள் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

கேரள அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி மேற்கு தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வருகிற தண்ணீரை கோவில்பட்டி, சங்கரன் கோவில் போன்ற பகுதிகளுக்கு பாசன வசதிக்காகத் தருவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுத்திரத்தில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை சிறு சிறு கண்மாய்களில் தேக்கி வைக்கக்கூடியதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். புதிதாக பலயிடங்களுக்கும் பாசன

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 மார்ச் 1]

வசதி ஏற்படுத்த விசேஷ முயற்சி செய்து கிராம மக்களுக்கு பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் அவை முன் வைக்கப்பெற்றுள்ள 1978-1979-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது எங்கள் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அவை முன் வைப்பதற்கு முன்பாக ஆளுநர் அவர்களின் வாயிலாக இந்த அரசின் கொள்கைகளை இங்கே எடுத்து வைக்க வேண்டும். அதை இந்த மன்றம் விவாதிக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் அதன்மீது தங்கள் கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும் என்பதெல்லாம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இம்மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள். ஆனால் இன்றைய தினம் ஆளுநர் அவர்கள் உரை இல்லாமலேயே நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டுருக்கிறது. இதனால் இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்களின் உரிமைகள் எடுக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் ஆளுநர் அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயம் குறித்து விரிவாக விவாதிக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினை தங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், அது விவாதத்திற்கு வர இருக்கிற காரணத்தால் இதனை இதோடு நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசு மத்திய அரசோடு நல்லுறவு கொள்ள வேண்டும், மத்திய அரசோடு தோளோடு தோளாக நின்று' இம்மாநிலத்திற்குத் தேவையான பல பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்ற நல்லுணர்வினை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாக இம்மாநில மக்களுக்குத் தெரிவித்திருப்பது உண்மையில் வரவேற்கத்தக்கதொரு அம்சம். ஏற்கெனவே மத்திய அரசோடு கடந்த சில மாதங்களாக நல்லுணர்வு கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் எத்தளவிற்கு நம் மாநிலம் நன்மை பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் விரிவாகக் கூற வேண்டிய தேவையில்லை என்று சொன்னாலும் ஒருசில காரியங்களைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

மத்திய அரசு இந்த நாட்டில் உணவு தானியத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாடு முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக இருக்க வேண்டும், தேசம் முழுவதும் ஒரே மண்டலமாக இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்த போது, இந் மாநிலத்திற்கு,

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தனியாக மண்டலம் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த மாநில அரசு கொண்டிருந்தாலும், மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை அச்சத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, இப்போது அதன் பயனாக படி அரிசி 5 ரூபாய் 4 ரூபாய் என்று விற்றது, இப்போது படி அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா ஏழை எளிய மக்களும் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டதினால் தான் நமக்கு இந்த நன்மை கிடைக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் விவசாயியினுடைய நெல்லை நியாயமான நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்ய முடியவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை பூரணமாக தளர்த்தி விட்டால் நல்ல முறையில் நெல்லை வாங்கிக் கொண்டுபோகக் கூடிய நிலைமையும், அது மட்டுமல்ல உற்பத்தியாளருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய நிலைமையும் உருவாகும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஆண்டுகளாக நாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவது சம்பந்தமாக, இன்றைக்கு மாநிலத்தில் பிரதிநிதியாக மத்திய அரசில் இருக்கும் நம்முடைய என்ஐ அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியின் காரணமாக இன்றைக்கு அந்த வேலை தொடங்கப்படவிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது மாநில நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது போல், நம்முடைய என்ஐ அமைச்சர் மத்திய அரசில் எடுத்துக்கொள்கின்ற அக்கறையின் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மின் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதற்காக தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையம் விரைவில் செயல்பட வேண்டும் என்கின்ற காரணத்திற்காக, இவற்றுக்கெல்லாம் உடனடியாக அனுமதி அளித்திருப்பது, மத்திய அரசின் தாராள மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, திருவனந்தபுரம், நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி ரயில் பாதை அமைப்பதற்கு மத்திய அரசு இப்போது அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணமாக இது உடனடியாகப் பூர்த்தி அடையக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட புயலுக்காக, நிவாரண வேலைகளுக்கு மத்திய அரசு தன் நிதியை அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் நாம் நல்ல முறையில் மத்திய அரசோடு செயல்பட்டு வந்தால் இன்னும் அதிகமான பயன் அடைய வழிவகை இருக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

இந்த சூழ்நிலையில், பல கட்சிகளுக்கு நான் குறிப்பிடுவது ிடிக்காமல் இருக்கலாம். அதன் காரணமாகத்தான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுயாட்சிப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிட வில்லை என்று நினைக்கிறேன். பல கட்சிகள் என்று சொல்லும் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அந்தக் கொள்கையில் அவர்கள் அசையாத நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு சில கட்சிகளும் இதைப்பற்றி சொல்வதை இங்கு நான் காண்கிறேன். அதுதான் ஆச்சரியப் பப்படும்படியாக இருக்கிறது.

இப்போது சில கட்சிகள் மாநில சுயாட்சி தேவை என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஜனநாயக அடிப்படையில் தவறிக் கூட இப்படிப்பட்ட கோரிக்கை களை எழுப்பக்கூடாது என்று இருந்த சட்டங்களை எல்லாம் திருத்தி இந்த நாட்டில் ஜனநாயக அமைப்பே இல்லாமல் ஆக்கிய இந்திரா காந்தியைச் சேர்ந்த கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லுகிற போது, இப்போது அமைந் திருக்கின்ற கர்நாடக மாநில அரசின் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இதை ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் இங்கு இருக்கின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார் கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதன் காரணமாக மாநில அரசின் உறவு மத்திய அரசோடு கெட்டுப்போகாமல் இருப்பதற்கு நாம் கவனமாக இருக்க வேண் டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு மார்க் சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் இதை தீவிர மாக எடுத்துக் கூறினார்கள், மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்ப தற்காக. அவர்களுடைய கட்சி ஆளுகின்ற மேற்கு வங்காளத் தில் இந்தப் பிரச்சனையை இன்றைக்கு முன் வைத்திருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள்.

ஆனால் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கா ளத்தில் இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால் இங்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மொழிப்பிரச்சனை பற்றி விவாதிக் கப்பட்ட போது, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள், தேவைப்பட்ட டால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் டெல்லியிலுள்ள பட்டா ளத்தைச் சந்திப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றும் பேசுகிறார் கள் என்றால், அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், டெல்லியிலுள்ள பட்டாளம் இங்கு வரவேண்டிய தேவையில்லை. வரவும் மாட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வேண்டுமென்றால், புயல் நிவாரண வேலைகள் போன்றவற்றுக்கு தேவைப்பட்டால் அவர்கள் வருவார்களே தவிர, இதற்கெல்லாம் வருவார்கள் என்று நீங்கள் நினைப்பது

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தவறு. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் இல்லை என்பதைக் கூறுகின்ற பொழுது, மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்டாளம் வேறு சில தேவைகளுக்குத்தான் அங்கு இருக்கின்றது.

ஒருவேளை திடீரென்று சீனா போன்ற எல்லையோர நாடுகளிலே இருந்து நமக்குத் தாக்குதல்கள் வந்தால், எல்லையோரப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்ற சில மாநில அரசுகள் எப்படி இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கின்ற காரணத்தினால், இதிலே டெல்லி அரசு அதிகப்படியான அக்கறையோடு, கவலையோடு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மாநில சுயாட்சி எங்களுக்கு வேண்டும், எங்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க இன்றையத் தினம் இருக்கின்ற அரசாங்கம் அப்படித் தருவதிலே கவலைப் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேவையான அதிகப் படியான அதிகாரங்களை வழங்க மத்திய அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகூட மாநில சுயாட்சியின் அடிப்படையிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் ஒரு பலமான அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும். அந்த நிர்வாகம் பலமானதாக இருந்தால்தான், இந்த நாட்டைக் காத்துக் கொள்வதற்கும், மற்ற தேசங்களின் தாக்குதல் வந்தால் அதைச் சமாளிப்பதற்கும் முடியும்.

எனவே, மத்திய அரசாங்கம் பலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். டெல்லியிலே மட்டும் அதிகாரங்களைக்குவித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்குக் குகிடையாது. இன்றைய தினம் ஆளுகின்ற ஜனதா கட்சியின் கொள்கையும் இதுதான் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையத் தினமுள்ள ஜனதா அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றால், இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான திட்டங்களை ஏற்படுத்துகின்றபோது, அது சம்பந்தமான முடிவுகளை எடுக்கின்ற பொறுப்பைக்கூட இந்த நாட்டின் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்பதுதான். ஆகவேதான், இப்போது இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்கள் எந்த முறையில் செயல்படுகின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக திரு அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அந்தக் குழு இதைப்பற்றிய நிலைமைகளை ஆறு மாதங்களுக்குள்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

அறிந்து அரசுக்கு அறிக்கை கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், உடனடியாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இதிலே மத்திய அரசாங்கம் செயல்படுகின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த மாநிலத்தை ஆள்கின்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பிரைம் மினிஸ்டர் அவர்களோடு நெருங்கிய உறவு இருக்கின்றது. தேவைப்படுகின்ற அதிகாரங்களை அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று பிரைம் மினிஸ்டர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டால், நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது இங்கே, கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள், operation successful but the patient died. அதைப்போல், இந்த நாட்டில் உள்ள பிரச்சினைகளை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய கிராமப் பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்காக கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள மக்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு பல்வேறு திட்டங்கள் வேண்டுமென்ற உணர்வு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்கு அறிகிறோம். ஆனால், இதற்கான வழிமுறைகள் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது, அதிலே இந்த அரசாங்கம் மாபெரும் தோல்வியைத்தான் அடைந்திருக்கிறது என்பதை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பலர், ஏதோ 1967 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் இந்த நாட்டிலே கிராமப்புற மக்களே உள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அதிலும் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்குப் பிறகுதான் இதற்கான திட்டங்கள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 1947 ஆம் ஆண்டு முதலே இந்த கிராமப்புற மக்களின் வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. எனவே, அந்தத் திட்டங்கள் தான் இன்றையத் தினம் நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றதே தவிர, புதிய திட்டங்கள் ஒன்றுமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சாதாரணமாக, கிராமங்களிலே சாலைகள் அமைத்தல், ஏரி கால்வாய் அமைத்தல் போன்ற வேலைத் திட்டங்களை வைத்து, அதிலே கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் இருந்து வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த மாநிலத்தின் பொற்காலம் என்று கருதப்படுகின்ற காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இப்படி கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய மக்க ளுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய பல்வேறுத் திட்டங் கள் அமைக்கப்பட்டன; அமல் நடத்தப்பட்டன. நான் குறை கூற விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் மாண்பு மிகு அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் வகுக்கப்பட் டது என்று இன்றைய தினம் அங்கத்தினர்கள் கூறுவது முற்றி லும் தவறு. திரு காமராஜ் அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டது என்பதை இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் அனைவரும் அறிவார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

1947 ஆம் ஆண்டு நாம் சுதந்திரம் பெற்ற உடனேயே இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான முக்கியமான காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கப்பட்டது. பல பெரிய அணைகள் கட்டப்பட்டன. இன்று கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்— இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை ஆறுகளில் கட்டப்பட வேண்டிய அணைகள் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் கட்டி முடித்தாகி விட்டது என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த போதே 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே திரு. காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சியில் அத்தனை பெரிய திட்டங்களும் நிறைவேற்றப் பட்டு விட்டன.

மின்சார உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டாலும் 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு முடிந்து விட்டன. இதனை இந்த மாமன்றமும் தேச மக்க ளும் நன்றாக அறிவார்கள். இந்த நாடு இந்த மாநில உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்றால் அதற்கான திட்டங்களை 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே நிறைவேற்றிய தன் காரணமாகத்தான் இன்றையத் தினம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடிகிறது.

தொழிற் துறையினை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட மாநிலத் தில் இருக்கும் பெரிய தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் எல்லாம் 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே நிறைவேற்றப்பட்டவை என்பதைக் கூறுகிறபோது எஞ்சி இருப்பது என்னவென்றால் இன்று கிராமத்தில் இருக்கின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும்.

60 சதவிகிதம் மக்கள் ‘‘பாவாடி லைன்’’ — வறுமைக் கோட் டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த மாநிலத்தை ஆளு கின்ற அரசுக்கு மிகுந்த கடமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் எல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்கள் உட்பட,, மாவட்டங்கள் தோறும் சென்று புரட்சிகரமான முறையில்— திட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போதே அவற்றைச் சொல்லிவிட்டால் சட்ட சபையில் குறைப்படுவார்கள், பிரிவிலேஜ் ஆகக் கூட வரும் எப்பதால் விவரங்களைச் சொல்லாதது போல் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள், மக்கள் எல்லாம் பெரிய திட்டங்கள் வரப் போகின்றன என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இலவு காத்த கிளிபோல் இன்றைய தினம் மக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

கிராமப்புற மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, முக்கியமான அம்சங்களில் நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம், ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அரசு, மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று தெரிந்திருப்பார்கள்.

மத்திய அரசு நிதி நிலை அறிக்கையில் கிராமத் தொழில்கள், சிறு தொழில்களுக்கு அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று, வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். டில்லியில் நேற்றைய தினம் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையில் சிறு தொழில்களுக்கு எந்த அளவுக்கு மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நிச்சயமாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். கழிந்த ஆண்டு 145 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. நேற்றைய தினம் 219 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சிறு தொழில்களுக்கும், கிராமத் தொழில்களுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்கள், கிராம தொழில்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். 69 பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற தொழில்களுக்கு எக்ஸைஸ் டியூடியில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் என்னென்ன சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. சிறு தொழில்கள் மூலமாக, கிராமத் தொழில்கள் மூலமாகத்தான் தொழிற் புரட்சி ஏற்பட முடியும். இல்லையென்றால் கிராம முன்னேற்றம் என்பது வெறும் கனவாகி விடும்.

ஏழு மாவட்டங்களில் தொழில்கள் அமைப்பதற்கு உதவி செய்யும் தொழில் நிறுவனங்களை அமைக்க இருக்கும் திட்டத்தை உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். அதிலே ஏற்கெனவே தொழிற் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் சிலர் எல்லாம் தென் மாவட்டங்களில்தான் என்ற முறையில் பேசினார்கள். பெயரளவில் கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி என்று காணப்படுகிறதே தவிர 600 கோடி ரூபாயில் ப்ரொப்போர்ஷனேட் அமெளன்ட் பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆக நீங்கள் 7 தொழில் நிலையங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற போது, தொழிற் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிற இராமநாதபுரம் ஒரு வேளை அது முதலமைச்சரின் தொகுதியைச் சேர்ந்த மாவட்டம் என்று சிலர் கூறினாலும் கூட தைரியமாகச் செய்யலாம். அது போன்று நெல்லை மாவட்டம், குமரி மாவட்டம் இவைகள் எல்லாம் பின் தங்கிய மாவட்டங்களாக இருப்பதால் 7 தொழில் நிலையங்களில் 3 நிலையங்களை அங்கே தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலே ரப்பர் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது, பனைமரப் பொருட்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன தென்னை மரப் பொருட்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன, அது மட்டுமல்ல, பெண்கள் கையால் செய்யக்கூடிய எம்பிராய்டரி பொருட்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. ஆகவே அங்கே இந்தக்க முகம் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குமரியிலே, ஒரு ரப்பர்ஃபேக்டரி தொடங்கவேண்டுமென்று பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் அங்கே இருக்கிறது. டி. எம். கே. ஆட்சிக்கு வந்தபோது அப்போது அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களுடைய தொகுதியில் ரப்பர்ஃபேக்டரியை நிறுவ வேண்டும் என்றார்கள், அப்போதே சொன்னோம், தண்ணீர் கூட இல்லாத அந்த இடத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கினால் செயல்படாது என்று கூறினோம். அதற்கு லைசென்ஸ்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அது ஆரம்பிக்கப்படவேயில்லை. எந்த இடத்தில் எந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பார்க்கவேண்டும், குமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் ஃபேக்டரி ஆரம்பித்தால் வெற்றிகரமாகச் செயல்படும்.

குமரி மாவட்டத்தில் பனை தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் சில திணைக்குழு முன்னிலை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூடக் கலந்து பேசினேன். அவர்களும் அனுதாபத்துடன் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு பாம்கர் ஃபேக்டரி ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிலப்படை பற்றி இதிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இதன் வாயிலாக எத்தனை லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று கூறியிருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை தி. மு. க. ஆரம்பித்த சீரணிப் படையைப் போல இது வந்துவிட்டால் நிச்சயமாக வெற்றி தராது.

நேற்றைய தினம் கூறினார்கள். ஏதோ ஒரு வேளை ஆகாரம் போட்டு, 2 ரூபாய் தினமும் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுப்பதாக. அப்படிச் செய்தால் விவசாயத் தொழிலாளர்களை அது நிச்சமாக பாதிக்கும். காரணம் என்னவென்றால், இன்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

றைய திமை 5, 6 ரூபாய் நாளொன்றுக்குச் சம்பளம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, நிலப்படை அமைப்பதன் மூலம் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி 2, 3 ரூபாய் திசைரி கொடுத்தால் இப்போது வாங்கக் கூடிய ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகும், அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, நிலப்படை அமைத்தால் திட்டமிட்டு அவர்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கிடைக்குமாறு, அதிகமான ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும்.

கிராமங்களில் இப்பொழுதெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் அலைந்து திரிகிறார்கள். அவர்கள் கிராமப் புறங்களை விட்டு நகரங்களுக்கு வேலை கிடைக்காதா என்று வருகிறார்கள். நகரங்களில் அதனால் பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. ஆகவே, கிராமப் புறங்களிலே உள்ள படித்தவர்களுக்கு, பட்டதாரிகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்க வேண்டும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் 3,000 தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றையத் திமை பார்த்தால் நிதிநிலை அறிக்கையில் 200 தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குத் தான் வேலை அளிக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பி. டி. ஆசிரியர்கள் 3,000 பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், வித்துவான் படித்தவர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்கள், செக்ண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கு மட்டுமல்ல, மாநிலம் முழுவதும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேலையில்லாமல் வைத்திருப்பது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, அடங்கலுக்கும் நல்லதல்ல, அதனால் வேலைக்குப் போக வேண்டிய வயது வரம்பை அவர்கள் தாண்டிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக சமுதாயத்திற்குப் பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, வேலை கிடைக்கும் வரை வயது வரம்பிற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

மற்ற தேசங்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய இந்தியாவிலிருந்து படித்த இளைஞர்கள் வேலைக்காகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கேரள மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கிருந்து இம்மாதிரி படித்த இளைஞர்களை மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்காக எந்த நாட்டிலே வேலைக்கு ஆள் தேவைப்படுகிறது என்று விசாரிப்பதற்கு என்று ஒரு கார்ப்பரேஷனையே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் இங்கேயிருந்து வெளியே போகின்றவர்களுக்குப் பல கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வெளியே போவது மிகவும் அசாதாரணமாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி, கேரள மாநிலத்தில் இருப்ப

1978 மார்ச் 1, [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பதைப்போல இங்கேயும் ஒரு கார்ப்பரேஷனை அமைத்து, படித்த இளைஞர்களை மற்ற தேசங்களுக்கு வேலைக்கு அனுப்புவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், புதிய கல்வித்திட்டம் வருகின்ற காலத்தில் கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் வேலையிலிருந்து பிரித்துவிடக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாக ஆசிரியர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அவர்களது வேலைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறவிரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு மாணவர்களுக்குப் பல்வேறு காரணங்களினால் பல நாட்கள் படிப்பில்லாமல் படிப்பு பாழடிக்கப் பட்டது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த ஆண்டு கூட இந்தப் பிரச்னையின் காரணமாக மாணவர்களின் படிப்பு பாழடையக் கூடாது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலேயே ஆசிரியர்களின் பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் வேலைக்கான உத்தரவாதத்தை அரசு கொடுத்தாக வேண்டும்.

அதைப்போல் என்.ஜி.ஓ.க்களைப் பொறுத்த மட்டில் வாழ்க்கைப் புள்ளி ஏற ஏற அவர்கள் டி.ஏ. கேட்பது நியாயமான கோரிக்கை. அரசாங்கத்தின் நிதிநிலை ஒருவேளை இடம் கொடுக்காமல் இருந்தாலும் அவர்களது கோரிக்கையை மறுப்பதற்கு அரசுக்கு நியாயமில்லை. குறிப்பாக, மற்ற மாநிலங்களில் தமிழ் நாட்டைவிட அதிக டி.ஏ. வாங்குகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட ஆறாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் டி. ஏ. இப் பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, நமது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும். அவர்கள் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் முன் வைத்து போராடிக் கொண்டிருக்கிற கோரிக்கைகளில் நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் நமது அரசு ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள், பழி வாங்கப்பட்டார்கள். கட்டாயமாகப் பிரித்து விடப்பட்டார்கள். வேறொரு கமிட்டி அமைத்து, யாரால் இவர்கள் பிரித்து விடப்பட்டார்களோ அவர்களையே கமிட்டியாக வைத்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வைத்துருக்கின்ற நிலைமை நிச்சயமாகப் பொருத்தமாக இல்லை. அவர்கள் திரும்பவும் எடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தக் கமிட்டி அவசியமில்லை. எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் யார் யாரை அரசு பிரித்து விட்டார்களோ அத்தனை அரசு ஊழியர்களையும் திரும்ப வேலையில் அமர்த்த வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புயல் நிவாரண நிதியாகவும், நட்சத்திர இரவு நிதியாகவும் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் பல வசூல்கள் நடத்தப்பட்டன. ஒருவேளை நல்ல அவசியத்திற்காக இருந்தால்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

தாலும், தேவை நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும்கூட அது எந்த அளவிற்கு நிலைகேடான முறையில் வலுக் கட்டாயமாக வசூல் நடத்தப்பட்டது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குப் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் டிக்கெட் கொடுக்காமலே அரசு ஊழியர்கள் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிச்சயமாக விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிவாரண வேலைகள் சம்பந்தமாக ஆங்காங்கு பல ஒழுங்கீனங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கான்ட்ராக்ட் கொடுப்பதற்கு மாறாக நாமியேனஷனல் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த வேலைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக இருக்கிறது. இதை இந்த அரசு தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட பல பொருட்கள் நியாயமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு திண்டுக்கல் பகுதியில் இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமாக மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்து நேரடியாகப் பார்த்து குறைகூறிச் சென்றார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக நினைவில் வைத்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரி நிலைமைகளைத் தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சிக்கு அருகில் உள்ள 'பெல்' நிறுவனம் ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களைக் கொண்டது. அங்கே வேலைநிறுத்தம் நடந்து இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிறுவனத்தை உடனடியாகத் திறந்து அமைதி ஏற்படுத்தி வேலை ஆரம்பிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையில் உள்ள இந்தியன் மெடிசன் கல்லூரி மாணவர்களிடம் கட்டாயமாக நீங்கள் மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கடிதம்லாங்கி கல்லூரியைத் திறந்திருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் கல்லூரி திறப்போம் என்ற வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால், அன்றைய தினம் மன்னிப்பு கடிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. ஆனால், மன்னிப்புக் கடிதம் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஏதோ, கல்லூரி நல்ல முறையில் நடக்கிற காரணத்தினாலே, நான் அதை அதிகமாகக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால், மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தார்கள் என்ற காரணத்தினால், மாணவர்கள் பழி வாங்கப்படக் கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

அடுத்து, சர்வீஸ் கமிஷனல் நியமனம் செய்யப்பட்டு பல ஆண்டுகளாக வேலையிலிருந்த அரசு ஊழியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது அவர்கள் நாகர்கோவில் கலெக்டர் அலுவலகம் முன்பு போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்காலிகமாக வேலையில் இருந்தவர்கள், வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவதை நாம் அறிவோம். ஆனால், சர்வீஸ் கமிஷனல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊழியர்கள், பல ஆண்டுகள் வேலை செய்த பிறகு, வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவதென்றால், அது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடந்த பாராளுமன்ற தேர்தல், சட்டசபை தேர்தல் நேரங்களில், தேர்தல் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், இன்னும் பல வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, திருவட்டாறு தாவல் நிலையத்தில், கிரைம் நெம்பர் 287 வழக்கு அப்படியே இருக்கிறது. அதில், சார்ஜ் சீட்டும் செய்யவில்லை. ஆனால், அதில் ஈடுபட்ட ஏழைத் தொண்டர்கள் வாரத்திற்கு ஒருமுறை கோர்ட்டுக்கு அலைந்து கொண்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசு ஆணைக்கு இணங்க, அந்த வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் இரண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேச வேண்டும். உங்களுக்கு அரைமணி நேரம் கொடுத்தேன், அதற்கும் மேல் 3 நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களே ஒத்துழைக்கவில்லை யென்றால் நான் என்ன செய்வது?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரியில் வேறு திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேறு எந்தத் திட்டமும் இல்லை; பல்வேறு வகையான திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், குறிப்பாக, ஒன்றிரண்டை நான் கூற விரும்புகிறேன். குடமுருட்டித் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டதாகக் கூறினார்கள். இத் திட்டத்திற்காக, ஏற்கனவே, பல இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்த அரசு முன் வரவேண்டும்.

அதைப் போல், திருக்குருப்பரப்புக் கால்வாய், மேட்டுசால் கால்வாய், செடிப்பல் சின்னங்கால்-தொடியாறு திட்டம், பொய்கை அணைத் திட்டம் இவைகளெல்லாம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 1]

அடுத்து, குலசேகரத்தில், 50 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று நீண்ட நெடு நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அரசு அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. டி. இராமசாமி : சபாநாயகர் அவர்களே, உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, மாதவன் அமைச்சராயிருந்த காலத்தில், இராமநாதபுரத்தில், டையர் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஒரு டயர் தொழிற்சாலை இராமநாதபுரத்திலே இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, இராமநாதபுரத்திலே குடி தண்ணீர் இல்லை யென்று சொன்னார்கள். 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது ரூ. 40 இலட்சத்துக்குத் திட்டம் இடப்பட்டு, அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. வைகை ஆற்றுப் படுகையிலிருந்து இராமநாதபுரத்திற்குத் தண்ணீர்வந்து மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படியிருக்கும் போது, ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னது சரிதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த அங்கியிலே கொடுத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை பேரிலே எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் ஒரு முற்போக்கான, மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார நலன்களை உயர்த்தக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுப்பார் என்று பொதுவாக எல்லோரும் எதிர்பார்த்தோம். இருந்தாலும் கூட, நாம் எதிர்பார்த்த மாதிரி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே யென்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சென்ற ஆண்டு கொடுத்த அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அதைவிட திருப்தியாகவும் இல்லை. அதைவிட உயர்ந்ததாகவும் கூற முடியாது. சென்ற ஆண்டு ரெவின்யூ தரப்பிலே 56 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. ஆனால் எதிர்பார்த்ததைவிட மிக அதிகமான தொகை துண்டு விழுந்திருக்கிறது. புயல் வெள்ள நிவாரண வேலைகள் சம்பந்தமாக அதிக தொகை செலவிட்டதன் காரணமாக அந்தத் தொகை அதிகரித்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்த ஆண்டும் அதே மாதிரி துண்டு விழக்கூடிய பட்ஜெட்டை அவர்கள் படித்திருக்கிறார்கள். இது 46 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை. சென்ற ஆண்டு துண்டு விழுந்ததை ஈடுகட்டவில்லை. இந்த ஆண்டு துண்டு விழப்போவதையும் ஈடுகட்டப்போவதில்லை. ஆக இப்படித் துண்டு விழக்கூடிய தொகையை அப்படியே விட்டுக் கொண்டு போனால், த மி ழ க த் தி னு டை ய நி தி நிலைமை

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்ன ஆகும் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும், சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ தரப்பிலே துண்டு விழக்கூடிய தொகையை ரெவின்யூ வரவிலே இருந்துதான் ஈடு செய்தாக வேண்டும். அதைக் கடன் வாங்கி ஈடுகட்டக் கூடாது. ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோழுது, அதிலும் 34 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு 9½ கோடி ரூபாய் வரிகளின் மூலம் ஈடு செய்தது போக, பாக்கி துண்டு விழக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆக நிதிநிலைமை மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

ஆக சென்ற ஆண்டு துண்டு விழுந்ததையும், இந்த ஆண்டு துண்டுவிழப் போவதையும், சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஒட்டு மொத்தமாக துண்டு விழக்கூடிய கிட்டத்தட்ட 128 கோடி ரூபாயை நாம் வெளியிலே இருந்து கடன் வாங்கி ஈடு செய்கிற நிலை இருக்கிறது. கடன் வாங்கி செலவு செய்யக் கூடாது. கடன்வாங்கி முதலீடு செய்ய வேண்டும். கடன் வாங்கி செலவு செய்தால் நாளைக்கு எப்படி ஈடு கட்டப் போகிறோம் என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடன் வாங்கி செலவு செய்தாலோ, பொதுப் பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்தாலோ, ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவென்றால், நம்முடைய assets and liabilities ஐப் பார்க்கிற போது, சென்ற ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டில் நமக்கு இருப்பு 302 கோடி ரூபாய்; சென்ற ஆண்டு 248 கோடி ரூபாய்; இந்த ஆண்டு 136 கோடி ரூபாய். நம்முடைய சொத்து குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதுதான் தெரிகிறது.

Excess of assets over liabilities:—கடன் தொகையைக் கழித்து பார்க்கிறபோது, நம்முடைய லயபிலிட்டிஸ் மேல் இருக்கிற எச்சம் 136 கோடி ரூபாய். ஆனால் சென்ற ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டு சொத்து 302 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. அப்படியானால் என்ன நிலைமை என்றால் இருப்புநிலை கடன்போக குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதைத்தான் இது குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை எப்படித் தயாரிக்கப் போகிறீர்கள்? எப்படி ஈடுகட்டப் போகிறீர்கள்?

எனக்கிருக்கிற கவலை எல்லாம் இந்த ஆண்டு கூட ஈடுகட்டாமற் போனால் அடுத்த ஆண்டு ஏப்படி வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் போட முடியும்? மத்திய சர்க்கார் கூட லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுவது பிளானில் ஒதுக்கப் படுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிற போது, அவர்கள் எல்லாம் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமல், நாமும் கொஞ்சம் நிதிநிலைமையை தயார் பண்ண வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் சொல்லப்போகிறார்கள் நீங்களும் கொஞ்சம் நிதி நிலைமையைத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று. கொஞ்சம் அல்ல, அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். நாம் நிதி

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 1]

அதிகமாகச் சேர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகப் போகிறோம். மத்திய சர்க்காருடைய பட்டுஜெட்டைப் பார்த்தால் இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. நமக்கு இதிலும் கதி மோட்சம் இல்லை. அதிலும் மோசமாக இருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமாக வெளியே பார்த்தாலும், உள்ளே புகுந்து பார்த்தாலும் ஒன்று இல்லை. நம்முடைய பிரதம அமைச்சரும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சிரித்துக் கொண்டே வருகிற போட்டோதான் வருகிறதே தவிர உள்ளே ஒன்றுமே சரியாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஏனென்றால் ரூ. 1,050 துண்டு விழும் பட்டுஜெட்டை அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 1,050 ரூ. துண்டு விழும் பட்டுஜெட்டைக் கொடுத்ததால் என்ன ஆகப்போகிறது என்றால், டிபிசிட் பைனான்சிங் என்ற அளவில் அவர்கள் செய்து இருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கக் கையிருப்பில் இருக்கும் தங்கத்தை விற்கப் போகிறோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கையிருப்பில் இருப்பதை கரைத்து விடப்போகிறார்கள். இதையெல்லாம் சேர்த்து வைக்க நாம் எவ்வளவு சிரமப்பட்டோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தங்கத்தை விற்பதால் இந்த 1,050 ரூ. குறைவைச் சரிகட்டிவிடலாம் என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்டுஜெட் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தங்கத்தை விற்பதன் மூலம் அந்த டெபிசிட் அவர்கள் நீக்கலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு அது சாத்தியமா, அது சரியாக வருமா என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஆனால் பெரிய, பெரிய எகனமிக் எக்ஸ்பர்ட்டுகள் கூறுகிற போது, இந்த விலைவாசி உயரும் என்று அவர்கள் குறிப்பிடும் போது, அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ பெரிதாக அந்த பட்டுஜெட்டில் பண்ணியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தான் அதிலே வழிவகுத்து இருக்கிறார்கள். மானுபாக்ச்சரிங் கூட்ஸுக்கு வரியை 2 சதவிகிதத்தில் இருந்து 5 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 2 சதவிகிதம் என்பதை 3 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கலாம் ஒரேயடியாக 5 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருப்பது விலை ஏற்றத்திற்கு வகை செய்கிறது.

பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு வரிச் சலுகைகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். —வுண்டிரான் மக்களுக்கு, அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு பெரிய சாதனையையோ, விமோசனங்களையோ, சிரமத்தைப் போக்கும் வகையிலோ அமைந்த பட்டுஜெட்டாக அது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பட்டுஜெட்டிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், விவசாயத்திற்கு அதிகம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ரூரல் எகானமி அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இல்லை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட விவசாயத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய விளை பொருள்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும். மத்திய பட்ஜெட்டிலே அது பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனக்கு இருக்கும் அச்சம் எல்லாம் சென்ற ஆண்டுக்கு முன்பு 70 லட்சம் டன் விளைந்தது. சென்ற ஆண்டு 74 லட்சம் டன் விளைந்தது. இந்த ஆண்டு 83 லட்சம் டன் விளையும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த 74 லட்சம் டன்னிற்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத போது, இதற்கு மட்டும் எப்படி கிடைக்க முடியும். அரசாங்கம் கொள்முதல் விலை நிர்ணயித்து இருந்தாலும், அதைக் கொள்முதல் செய்யாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு அந்த விலை கிடைக்கவில்லை.

75 கிலோ மூட்டை 60 ரூபாய்க்குத் தனியார் கேட்கிறார்கள். சர்க்காரும் வாங்க முன் வரவில்லை என்கிறபோது அவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லாமல் அந்தக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தமிழக சர்க்கார் ரூ. 95 ஒரு குவிண்டாலுக்கு என்று சொல்லியிருந்தாலும், அதைக் கொள்முதல் செய்ய முன்வராததால் பலன் எதுவும் இல்லாமல் போய் விட்டது. ஆகவே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒழுங்கான நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு, ஏற்படுத்தி செலவுக்கு ஏற்ற அளவிற்கு விலை உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கொள்முதல் செய்கிறபோது, 67 கிலோ மூட்டை என்று சொன்னால், அதை 57 கிலோ என்று சொல்லித்தான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இப்போது ஏது ஈர நெல்? இப்போது வாங்குகிற போது அந்த நிலை கடை பிடிக்கப்பட வேண்டுமா? ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய நிலையில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து விளைபொருள்களை வாங்க முன் வரவில்லை என்றால், விவசாயம் சீரழிந்து போய் விடும்.

இன்று மத்திய சர்க்காரின் தொழில் விவசாயக் கொள்கையை அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களை வளர்க்க விரும்புகிறார்கள். அது எந்த அளவிற்கு அவர்களை ஊக்குவிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. இந்தியாவில் உணவு உற்பத்தி இந்த ஆண்டில் 12-13 கோடி டன் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி 13 கோடி டன் வருகிறது என்றால், அதைப் போல் மும்மடங்கு 36 கோடி டன் உற்பத்தி வரும் என்று மதிப்பிற்சூரிய பாரதப் பிரதமர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 12-13 கோடி டன்னையே வாங்கி ஸ்டாக் செய்ய முடியவில்லை. மும்மடங்கு அதிகரிக்கப்போகிறது, 36 கோடி டன் வரப்போகிறது

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

என்று சொன்னால் என்ன ஆகும்? 12 கோடி டன் வாங்கவே பணம் இல்லை, ரிசர்வ் பாங்க் ஸ்டாக் வைக்கக் கடன் கொடுக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். போதுமான கிடங்குகள் இல்லை.

வியட்நாமிற்கு கோதுமை 1 லட்சம் டன் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் அதை மாவாக வேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில், மாவு அரைப்பதற்குப் போதிய இயந்திரங்கள் இல்லாததால் 6 மாதம் கழித்துத்தான் அதை ஏற்றுமதி செய்ய முடிந்தது. இங்கே தானியங்கள் ஏற்றுமதி செய்ய போர்ட் கிடையாது, சுப்பல் எங்கே இருக்கிறது, இவைகளை பாதுகாப்பாக வைக்க எங்கே கிடங்குகள் இருக்கின்றன. ஆகவே விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் நாம் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30].

இப்போது நிதி அமைச்சர் ரொம்ப சிலாகித்து கிராமத் தொழில் மேம்பாடு, சிறு தொழில் மேம்பாடு என்று அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அது வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் தொழில் கொள்கை ஒட்டுமொத்தமாக அப்படி இருக்கிறது. அதை ஆதரிக்கிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கலாம். ஏனென்றால் பொருளாதார கொள்கை, தொழில் கொள்கைகளை வகுப்பது மத்திய சர்க்கார்தான். ஒரு மாநில சர்க்காரால் அந்தக் கொள்கைகளை உருவாக்க முடியாது. அதனால் அந்தக் கொள்கைகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இங்கே சொல்லியிருக்கின்றவைகளை எல்லாம் கணக்குப் போட்டு பார்த்து விட்டுத்தான் அறிவித்திருக்கிறார்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

இப்போதும் காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கின்றன. சிறு தொழில்கள் மூலம் வேலை வாய்ப்பு மிக மிகப் பெருகிவிடும் என்று சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கிற குடிசைத் தொழில்களிலேயே, இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்காக வேலை கொடுக்க முடியாமல் வேலையில்லாப் பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. நம்முடைய நோக்கம் இன்றைக்கு குடிசைத் தொழில்களை நம்பியிருக்கிறவர்கள் மோசம் போய்விடக் கூடாது, நசிந்து விடக்கூடாது என்பது. அது நல்ல நோக்கம். இருக்கின்ற தொழிலையே சரியாக நடத்த முடியாமல் இருக்கும்பாது மேலும் சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தி என்ன செய்வது? இருக்கின்ற தொழில் பாதிக்கப் படுவதற்கு என்ன காரணம்? சிந்திக்க வேண்டும். உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் இல்லை. அதனால் உற்பத்தியில் தேக்கம் ஏற்பட்டு, அந்தத் தொழிலை பாதிக்கிறது.

[1978 மார்ச் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மேலும் புதிய தொழில்களை ஏறலபெடுத்தினால் இன்னும் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும். அதை எங்கே கொண்டு போய் விற்பது? கூடையையும் முறத்தையும் உற்பத்திச் செய்து எங்கே ஏற்றுமதி செய்வது? யார் வாங்கிக் கொள்வது?

இப்போது 'கதர் 52 கோடி ரூபாய்க்கு உற்பத்தியாகிறது. அதற்குச் சரியான மார்க்கெட் இல்லை. மார்க்கெட் பிடிப்பதற்காக 30 சதவீதம் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 52 கோடிக்கு உற்பத்தியாகும் போதே இந்த நிலை ஏற்படுகிறது என்றால் அதற்கு மேல் உற்பத்தியானால் என்ன செய்வது? உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய 'மான் பல்வர்' நம் மிடம் இருக்கிறது. ஆக இந்த உற்பத்தியைப் பெருக்குவதினால் பெரிய பலன் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது.

இப்போது பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டு விடும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபடி தொழில் மந்தம் எப்போது ஏற்படும்? உற்பத்தியாகின்ற பொருள் விற்கப்படாமல், தேக்கம் ஏற்படும்போது மந்தம் ஏற்படும். நீங்கள் அறிவித்திருக்கின்ற சிறு தொழில் பெருக்கத்தினால் அந்த நிலைதான் ஏற்படும். நான் இப்படிச் சொல்வதனால் சிறு தொழில்களுக்கு விரோதி என்று தயவுசெய்து யாரும் எண்ணி விடக்கூடாது. சிறு தொழில் வளர்ச்சியை ஆதரிக்கிறேன்; சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் சிறு தொழில் வளர்ச்சியினால் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டு, ஒரு மந்த நிலை ஏற்பட்டு, அந்தத் தொழில் நசிந்துவிடக் கூடாது. அதற்கு என்ன செய்வது? விற்பனையாகாத பொருட்களை அரசாங்கமே வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கத்திடம் பணம் இருக்கிறதா? காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரியை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்கு மார்க்கெட் வசதி செய்து கொடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லையே. அதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி வகை செய்யாமல், எப்படி சிறு தொழிலை வளர்க்க முடியும்? அதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

மத்திய சர்க்காரில் ஜனதா அரசின் கொள்கை அப்படி இருக்கிறது; அந்தக் கொள்கையை அப்படியே செயல்படுத்துவதாக இருந்தால் நிச்சயமாக சீர் குலையும். நிலைமைதான் வந்து விடும். நான் நன்றாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து விட்டுத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். காந்தியடிகள் போட்ட திட்டங்களை நாங்கள் அமுலாக்குகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லலாம். அப்போது காந்தியடிகள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே கோடிக்கணக்கான பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்; அந்நிய நாட்டார் அவர்கள் நாட்டிலே பெரும் தொழில்களை உருவாக்கி, இங்கே கொண்டு வந்து விற்பனை செய்து, இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சுரண்டிக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 1]

கொண்டிருக்கிறார்கள் ; அது கூடாது ; அதற்கு இங்கேயே சிறு தொழில்களை, குடிசைத் தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும் ; அதன் மூலம் இங்கே உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போதைய நிலைமை என்ன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். உற்பத்தியாகின்ற பொருளுக்கு மார்க்கெட் இல்லாதபோது, தொழில் மந்தம் ஏற்படுகின்றபோது, நிலைமை சீராகுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குடிசைத் தொழில்கள் என்று சொல்லி, கூடை, முறம், தேன் போன்றவைகளை உற்பத்திச் செய்தால் அவைகளை யார் வாங்கிக் கொள்வது ? எங்கே ஏற்றுமதி செய்வது ? ஆக, சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, முதலில் அதற்கு மார்க்கெட் வசதியைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். மார்க்கெட் வசதி இல்லாத எந்தத் தொழிலும் வளர முடியாது.

ஒன்றைத் தெளிவாக்கியிருக்கலாம் ; மத்திய சர்க்கார் உருவாக்கிய கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை ; அதனால் இந்தத் தொழில் கொள்கையை, பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுத்திருக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நான் ஏற்கெனவே சொன்ன படி ஒரு மாநில அரசால் பொருளாதாரக் கொள்கையையும், தொழில் கொள்கையையும் வகுக்க முடியாது. அதுதான் நிலைமை இந்த விவகாரத்தை இதோடு விட்டு விட்டு, எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் வேறு பிரச்சனைகளுக்குச் செல்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றி விரிவாகப் பேசப்படுகிறது ; இதற்கு முன்னாலும் இது பேசப்பட்டது. இப்போது சமீபத்தில் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போதும் பேசப்படுகிறது. அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற பைனான்சியல் பொசிஷன் அதாவது நிதிநிலைமையில் இருக்கிற சங்கடங்கள்தான் இந்த மாதிரி பிரசிசனை வருவதற்குக் காரணமாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். அல்லது இன்னும் வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கூட இருக்கலாம். மாநில சுயாட்சி பற்றி நல்ல கருத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் மத்திய அரசு பலகீனப்பட்டுவிடக் கூடாது. மத்திய அரசு பலமாக இல்லை என்றால் அது என்ன ஆகும் என்றே சொல்ல முடியாது. ஆகவே மாநில சுயாட்சி என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்வதேயில்லை. மதிப் பிற்குரிய ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் நாங்கள் மாநில சுயாட்சியை எதிர்க்கவில்லை, ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல. நான் இதில் மிகக் கடுமையான டெத்தை உடையவன். மாநிலங்களுக்கு நிதிநிலையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டுமென்றால் கூடுதல் ரீதிகாரங்களைக் க்கட்பது பற்றி யோசிக்கலாம். ஆனால் அதிக அதிகாரங்கள்

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டுமென்று கேட்கும்போது நிச்சயமாக மாநிலங்கள் எல்லாம் சிதறுண்டு போகும் என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும்.

நிச்சயமாக மத்தியில் பலவீனமாகிவிட்டால் மாநிலங்கள் சிதறுண்டுபோகும். நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சிக்கல் மாநிலங்களுக்கு நிதி வசதி போதவில்லை. ஆகவே இந்த நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கு என்ன வழி என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் ஜனதா கட்சியின் வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர்கள் ஒருமித்த கருத்தைச் சொல்வதில்லை, என்று சத்தியம் பண்ணி விட்டார்கள். இந்த மாநில சுயாட்சியிலே பிரதம அமைச்சர் வர்கள் இது குறித்து பேசவே முடியாது, மாநாடு போட்டும் பேச முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஜனதா கட்சிக்கு எல்லா இடங்களிலும் ஒருமித்த கருத்துதான். அவர்கள் கட்சியில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் மாநில சுயாட்சி இப்போதே வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தலைவரவர்களே வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் சொல்கிற விளக்கம் இதுதான், அமைச்சரவர்கள் இதைப்பற்றி கூடிப் பேசவே முடியாது. தனிப்பட்ட முறையில் வேண்டுமானால் பேசுங்கள் என்று இவர்கள் தலைவர் திரு. சந்திரசேகர் சொல்கிறார். இதைப்பற்றியும் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்தால் வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆகவே ஜனதாவைப் பொறுத்த வரையில் ஒருமித்த அபிப்பிராயம் இல்லை. அதே நேரத்தில் டிசென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் பவர் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குழப்பத்திற்கு இடையே எதையும் நாம் முடிவு பண்ணக்கூடாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்பது நிதிநிலை ஆதாரங்களை எவ்விதம் பெருக்குவது என்பது மட்டுமல்ல, மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் சொல்வதைப் பார்த்தால் வெளி நாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு, அன்னியச் செலாவணி இவைகளைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்கிறார். இதை எல்லாம் விட்டுவிட்டால்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

வேறு என்னதான் அவர்களிடம் இருக்கும். இதை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். தேசத்தை சிதற வைக்கும் நிலைமைகளுக்குக் கொண்டுவிடக் கூடாது. நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டுமானால் அதற்குரிய வழிமுறைகளைப் பற்றிகண்டுபிடிக்கலாம் என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாய அபிவிருத்தி, குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தி ஆகிய இவைகளைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரும் சொல்கிறார்கள். மாநில சர்க்காரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளிலுள்ள பலன் கீழே உள்ள மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் பலன் கீழே உள்ளவர்களுக்குக் கிடைத்ததா என்றால் இல்லை.

கிரீன் ரெவலூசன் கொண்டுவரப்பட்டதில் அதன் பயன் 20 சதவிகிதம் பேருக்குத்தான் கிடைத்தது. 80 சதவிகிதம் பேருக்குக் கிடைக்கவில்லை. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கி அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற நிலம் நிலமற்ற உழவர்களுக்குச் சொந்தம் ஆக்கப்படுமேயானால் அதனுடைய பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் இதில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றையுமே சொல்லவில்லை. ஏன் சொல்லவில்லை என்று எனக்கும் தெரியவில்லை. இதற்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லவேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுக்கு வரவேண்டிய வருவாயைக் கொடுப்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம், ஒன்றுமேயில்லை. அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு குறைந்தபட்ச கூலி ஆகியவை பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கையிலே ஒன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். அன்னியச் செலாவணி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 1,200 கோடி ரூபாய்க இருந்தது. 4,200 கோடி ரூபாய் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த 4,200 ரூபாயைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு 900 கோடி ரூபாய்க்குப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களை அழைத்து மேற்கு ஜெர்மனியை அழைத்து தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசு அழைப்பு விடுகிறது. பணம் இல்லை, கடன் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம் நாம். 4 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணி இருக்கிறது. அதில் 900 கோடி ரூபாய்க்கு ஏன் பன்னாட்டு நிறுவனத்தைக் கூப்பிட்டு அத்தொழிற்சாலையை கட்டச் சொல்லி ஏன் சொல்ல வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மத்தியத் தொழில் கொள்கை தங்களுக்கு உடன்பாடுதான் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் எப்படிக்கூறுகிறார் என்பது விளங்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[முற்பகல் 11-40]

ஆகவே, ஒரு முதலாளித்துவ போக்கை நோக்கி, தனியார் துறையை வளர்ச்சியடையச் செய்யும் போக்கை நோக்கி, மத்திய அரசு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையை மாநில அரசு ஆதரிக்கிறது என்று சொல்வது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது. தொழில் கொள்கை குறித்து கூறுகிறேன். பட்ஜெட்டில் அப்படி இருக்கிறது. அப்படி ஆதரிக்க வில்லை என்று சொன்னால் அதை இந்தச் சபையில் சொல்ல வேண்டும் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவிரி நீர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவே இல்லை. இதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் எவ்வளவு சங்கடங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். சாகுபடி ஆரம்பிக்கும்போது நீர் வசதி இல்லாமல் ஒவ்வொரு தடவையும் கர்நாடக மாநிலத்தைப் போய் கேட்டு கேட்டு நீர் பெறுவது என்பது எவ்வளவு சிரமத்தைத் தருகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது நமக்கு இருக்கிற உரிமை. அந்த உரிமையை நாம் வற்புறுத்தி மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லிக் கலந்து பேசி இதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டும். நம் மாநிலத்தின் நீர் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முடிவை விரைவில் எடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லைப் பற்றிச் சொன்னேன். சரியான விலை கிடைக்கவில்லை. இன்று கரும்பை எடுத்துக்கொண்டால்— எல்லா உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்—நாட்டு வெல்லத்திற்கு விலையே கிடையாது. சர்க்கரை முதலாளிகளுக்கு ஆக்கம் அளிப்பதற்காக இன்று லெவி சர்க்கரைக்கு 15 காசு உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறது மத்திய சர்க்கார். பொதுமக்களுக்கு ரூ. 2-30-க்கு விற்று அதில் வரும் தொகையை சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கான ஒரு முடிவை மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் நாட்டு வெல்லம் உற்பத்தி செய்பவர்களின் நிலை என்ன? நாட்டு வெல்லத்தின் விலை குறைந்து ரூ. 20க்கு விற்றது இன்று ரூ. 10 ஆகக் குறைந்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய முடியுமா, கொள்முதல் செய்து வெளியே ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் பால்வள அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உள்ளன. செய்யுங்கள். பால் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் அப்படி அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யும் பாலை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பால் பூராவையும் பதனப்படுத்துகிற வாய்ப்பு நம்மிடம் இல்லை. மிச்சமாகும் பாலைக் கொண்டு பால் பவுடர் செய்யும் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தாகவேண்டும். தேவைக்கு அதிகமாக உள்ள பாலை பால்பவுடராகச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 1]

அதே சமயத்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு என்ன விலை கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால் அவர்களிடம் இருந்து ரூ. 1-30க்கு வாங்கி ரூ. 2-க்கு விற்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு, பால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு, கிடைப்பது ரூ. 1-30 தான். அதை வாங்கி இங்கே கொண்டு வந்து விற்கும்போது ரூ. 1-70, ரூ. 2 வரை விற்கிறார்கள். மூலதனம் மற்றச் செலவுகள் எல்லாம் போக விட்டிருக்கு 20 காசு கிடைக்கிறது, பால் உற்பத்தி செய் பவர்களுக்கு, அதை வாங்கி விற்கும்போது 30-ல் இருந்து 50 காசு வரை லாபம் கிடைக்கிறது. ஆகவே பால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய, கறவை மாடுகள் வைத்து உழைத்து பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு பாலுக்கு அதிகப்படியான விலை கிடைப் பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீனவர்கள் பிரச்சனை. அப்பிரச்சனை குறித்து முடிவு செய்யப்பட்டது. சமாதானம் செய்யப்பட்டது என்று பத்திரிகை களில் வருகிறது. மறுநாள் இரண்டு பேர்களும் அடித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை நீடிக்க விடக்கூடாது. ஒரு முடிவு எடுத்த பிறகு அதை யார் மீறுகிறார்களோ யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் அந்த முடிவை அமுலாக்க முடியும் என்பதால் அரசாங்கம் தயவு தாட்சண்யம் காட்டாமல் கடுமையாக இருந்து இந்த நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் விசைப்படகுக்காரர்கள் இவர்கள் பிரச்சினைக்கு, சண்டைக்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து புயல், வெள்ளம் இவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டிருப் பவர்களுக்கு கூட்டுறவு கடன்களையெல்லாம் ஒத்திப்போட வேண்டு மென்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதுசம்பந்தமான முடிவு விரைவாக அறி விக்கப்பட வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டம் புயலால் பாதிக்கப்படவில்லை யென்றாலும் தண்ணீர் வராததின் காரணமாக கடைசி ஒரு மாதம் தண்ணீர் இல்லாததால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விளைச்சல் மிகக்குறைந்து போய்விட்டது. மாவிற்கு ஆறு கலம் வந்திருக்கிறது. சில யிடங்களில் மாவிற்கு நான்கு கலம்கூட விளைச்சல் இல்லை. ஆகவே தஞ்சை மாவட்டம் முழுமைக்கும் இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன் வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்றும் அதற்காக அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சியே கிடையாது. நெல் சாகுபடி மட்டும் தான் இருக்கிறது. வேறு எதுவும் இல்லை. ஆகவே தொழில் வளர்ச்சி பெருகுகின்ற அளவில் அங்கு சர்க்கரை ஆலை ஒன்றைத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பொதுத்துறையில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆலங்குளத்தில் ஒரு சிமின்ட் தொழிற்சாலை அரசு தரப்பில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு ஆலை தான். அதில் பில்டர் அமைப்பு ஏற்படுத்தாதான் காரணமாக—சிமின்ட் தூள்கள்—வெளியே போய்—விவசாய நிலங்களை எல்லாம் வீணாக்கிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் அதில் பில்டர் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு பில்டர் போடவேண்டும் என்று அங்குள்ள விவசாயிகள் கோருகின்றார்கள். அதைச் சுற்றி நான்கைந்து மைல்களுக்குச் சுற்றியுள்ள விவசாய நிலங்கள் எல்லாம் கட்டாந்தரையாகப் போய்விட்டது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், கயிறு தொழில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. 100 யூனிட்கள் நடைபெற்று வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த யூனிட்கள் எல்லாம் எப்படி நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னால், கேரளாவில் இருந்து கயிறு தயாரிப்பதற்குத் தேவைப்படுகின்ற உயர்ந்த ரக நார்கள், பைபர்கள் கிடைப்பதில்லை. இருந்தும் தொடர்ந்து நமது நாட்டில் இந்த தொழிலில் பலர் நல்ல முறையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இதில் இருக்கின்ற சங்கடம் என்னவென்றால் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கும் போது கடன் கொடுத்தவர்கள் தங்களது இன்ஸ்டால்மென்ட்டை கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் க்ரேஸ் பிரியட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கே இரண்டரை ஆண்டுகள் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிறது. காரணம் இதற்கு தேவைப்படுகின்ற மெஷனர்கள் காலத்தோடு கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் கிடைப்பதிலும் நாளாகிவிடுகிறது.

ஆகவே இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தவுடனேயே பணம் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே இப்படிப் பணம் கட்டாத காரணத்திற்காக பீனல் இன்டரஸ்ட் போட்டு விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் என்று பீனல் இன்டரஸ்ட் போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் கொடுப்பதின் காரணமாக இந்தத் தொழில் சரியாக நடைபெறுது. ஆகவே இதை கவனத்தில் கொண்டு, இதற்காக விதிக்கப்படும் பீனல் இன்டரஸ்டை ரத்து செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டெக்ஸ்டைல் இன்டஸ்ட்ரியைப் பொறுத்த அளவில் இது பெரிய இன்டஸ்ட்ரியாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது நிலைமை என்ன? டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் சேர்மென் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் சென்ற ஆண்டிலுள்ள துணிகள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

எல்லாம் தேங்கிவிட்டன. இந்த ஆண்டு துணிகளின் விற்பனையும் குறைந்து போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக காட்டனில் உற்பத்தியாகின்ற துணிகளின் விற்பனை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்தாக வேண்டும். காரணம் என்று நான் கருதுவது, சிந்தட்டிக் நூலினால் தயாரிக்கப்படும் துணிகள் உற்பத்தியாவது அதிகமானதின் காரணமாக காட்டன் துணிகளின் விற்பனை குறைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். நவீன முறைகள் மேலே மேலே போகப் போக இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. இதற்கு நாம் ஏதாவது ஒரு வழிவகை காணவேண்டும். இதைப்பற்றி நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்சிலில் நாம் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். இந்தப் பிரச்னை வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி வரும்போது இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கூறி, இந்த நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக பல நூற்பு ஆலைகளிலும் பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதை முக்கியமாக நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு கொண்டு வரவேண்டியது நம் முடைய கடமையாகும்.

அடுத்து, திருச்சி பாய்லர் தொழிற்சாலையில் ஸ்டிரைக் நடக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பார்த்தால் மிகவும் சாதாரணமானது. அதாவது அவர்களுக்கு வேண்டிய பஸ்ஸை நிறுவனமே விட வேண்டும் என்பதுதான். இதை மாணேஜ்மென்ட் எளிதில் செய்து முடித்திருக்கலாம். ஏதோ இதை ஒரு பிரஸ்டிஜ் இஷ்யுவாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய பஸ் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்றுதான், டி.ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலை மூடப் பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் அனுமதி பெற்றுத்தான் மூடினார்களா, இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. அனுமதி பெறவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதன் காரணமாக 250 பேர்களுக்கு வேலையிழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்தி இதிலுள்ள பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அரசே இதை ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மூன்றாவது மருத்துவர்களை நியமிக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். டாக்டர்களைப் போட்டு விடுவதால் மட்டும் நோய் எல்லாம் போய்விடாது. மருந்துகள் இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் கூட,

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இரண்டு மருத்துவர்கள் இருந்தும் கூட அவர்களுக்குத் தேவைப் படும் மருந்துகள் இல்லை. பெரும்பாலான இடங்களிலும் பொதுமக்கள் ஹெல்த் சென்டர்களுக்குப் போவதில்லை. சாதாரண கிராமங்களில் கூட கையில் ஒரு ரூபாயோ இரண்டு ரூபாயோ இருந்தால், அதை பஸ் செலவுக்கு எடுத்துக்கொண்டு அருகாமையிலுள்ள வேறு மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். காரணம் இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மருந்துகள் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் இரண்டு டாக்டர்கள் என்றிருப்பதில், மூன்று டாக்டர்களைப் போட்டு விடுவதால் என்ன பயன் ஏற்பட்டு விடும் என்று தெரியவில்லை. இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கும் இடத்தில் மூன்றாவது டாக்டரை போட்டு விடுவதால் என்ன பிரயோசனம் என்று தெரியவில்லை. அதை விட்டு விட்டு, துள்ளொரு டாக்டரை வேறு ஒரு இடத்தில் போட்டால் நல்லது. ஆகவே ஒரே சென்டரில் இன்னும் ஒரு டாக்டரைப் போடவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

[முற்பகல் 11-50]

அங்கெல்லாம் இரண்டு டாக்டர்களே போதும். இந்த இரண்டு டாக்டர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளை அந்தப் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களிலே வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், மூன்றாவது டாக்டர் போடுவது என்பது பணம்தான் வீண் விரையமாகும்.

குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு அதிகமான நிதியை இந்த ஆண்டு செலவழிக்க இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே குடி தண்ணீர் வசதிக்காக, அங்கெல்லாம் கை பம்புகள் போடப் பட்டிருக்கிறது; ஆனால் அவைகள் பெரும்பாலும் பல இடங்களில் வேலை செய்வதில்லை. யார் ரிப்பேர் செய்வது என்றால், அதற்குப் போதிய ஆட்கள் இல்லை. இப்போது ஆட்கள் போடப் பட்டிருப்பதாக இந்த பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போது போதிய ஆட்கள் இல்லை. பல இடங்களில் இந்தக் கை போர் பம்புகள் 10,000, 20,000 ரூபாய் செலவழித்துப் போடப்பட்டும், அவைகளில் சரியாகத் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம். சென்ற ஆண்டு இதற்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஆண்டு இதற்கு 2 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது இந்த சோஷியல் வெல்பேர் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கியிருப்பதும் குறைந்த தொகையாகும். ஆகவே, இந்தத் தொகை அரிசனங்களுக்கு போதாது என்ற காரணத்தினால் இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் ஒன்றை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

1978 மார்ச் 1

வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதால் மட்டும் அவர்களுடைய நிலை உயர்ந்து விடாது. இதை நான் நீண்டகாலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். சென்ற முறையும் சொன்னேன். அரிசனங்களுக்கு வீடுகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையிலே பாதியையேனும், 4,000 ரூபாய் போட்டு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பதில், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயரத் தொழிலிலே ஈடுபடுத்துகின்ற ஒரு நிலைமை அல்லது அவர்களுக்கு நிலத்தை வாங்கிக் கொடுத்து, அதிலே விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறையிலே வசதிகள் செய்துகொடுத்தால் தான் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயரும். ஆகவே, வீடுகளுக்காக ஒரு பகுதியையும், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்காக மற்றொரு பகுதியையும் ஒதுக்குவதற்கான திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொள்ள முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில அரசு அறிவித்திருக்கின்ற சில வரிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஸ் வரி, டீசல் வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் என்னவாகும்? பஸ் ஆபரேட்டர்களுக்கு ரொம்பத் தொகை செலவாகும். அப்படிச் செலவாகின்றபோது, கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமை வருகிறது. தமிழகத்திலே இன்றைக்கு பெரிய பஸ் முதலாளியாக இருக்கின்றவர் டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்டர் ஆவார்கள். அவருக்குத்தான் இது பெரிய ஸ்டிரெய்னாக இருக்கும். நான் ஒன்றைத் தெளிவாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பஸ் ஃபேரை, கட்டணத்தை அரசு உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், தனியார் துறையிலும் இந்த பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்துகின்ற நிலையை உருவாக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயி வருமான வரியிலே 5,000—வருந்து 10,000 வரைக்கும் இப்போது விதிவிலக்களிக்க உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி, ஸ்லாப் சிஸ்டத்தில் ரூபாய் கணக்கிடப்படுகின்ற ஒரு விகிதாசாரத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், யார் கணக்கு கொடுக்கிறார்கள்? விவசாயிகள் கம்பவுண்டு செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கம்பவுண்டு செய்து கொள்வதால், சிறிய விவசாயிகளும், மத்தியதர விவசாயிகளும் இப்படி கம்பவுண்டு என்று வருகின்றபோது அவர்கள் தான் அதிக வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மிக அதிகமாக வசதியுள்ளவர்களுக்கு, செல்வந்தர்களுக்கு இதனால் வரிப் பளுவை குறைத்திருக்கிறார்கள். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். மத்தியதர விவசாயிகளுக்கு வரி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய விவசாயிகளுக்கு வரிச் சுமை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரியை புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்தியதர விவசாயிகளுக்கு வரியை உயர்த்தக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பதில் சொல்கின்ற போது, இந்த நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் சர்க்காருடைய பரிசீலனையில் இருப்பதாக, சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போவதாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இதுவரையிலும் இந்தச் சட்டத்தை பரிசீலனை செய்து, எந்த மாற்றமும் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யாத காரணத்தினால், இதிலே, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவது தவிர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஈடுபடும் ஊழியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்கின்ற நிலைமையை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, உடனடியாக நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை பரிசீலனை செய்து, அதைத் தகுந்த முறையிலே திருத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில் கட்டிடங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஏகத்தாராக வாடகையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் பல்வேறு இடங்களில் சிறு கடைகளை வைத்து தொழில் நடத்துகிறார்கள். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் தனியார் வாசக சாலை ஒன்று—தேசிய வாசக சாலை என்ற பெயரில் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த இடத்திற்கு இட வாடகை—கட்டிடத்தை அவர்களே கட்டிக் கொண்டார்கள்—10 ரூபாயாக இருந்தது 1-5-77-ல் இருந்து 31 ரூபாய் 1-11-77-ல் இருந்து 52 ரூபாய் ; 1-5-78-ல் இருந்து 73 ரூபாய் ; 1-11-78-ல் இருந்து 94 ரூபாய் ; 1-5-79-ல் இருந்து 158 ரூபாய் என்று ஒட்டு மொத்தமாக நோட்டீஸ் கொடுத்து 10 ரூபாய் வாடகையாக இருந்ததை 158 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தினால் எப்படி அதைத் தாங்க முடியும்? அவர்கள் மாநாடு கூட்டி அரசுக்குக் கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

சென்னை கச்சாலீஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் ஜெயராமன் என்பவர் 16 அடிக்கு 8 அடி இடத்தில் ஒரு கடை வைத்திருக்கிறார் ; அவர் 45 ரூபாய் வாடகை கட்டி வந்தார் ; இன்றைக்கு 155 ரூபாயாக உயர்த்தி ஒரு வருஷத்திற்குச் சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறார். 1,065 ரூபாய்க்கு டிமான்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்து உடனே கட்டாவிட்டால் காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படி ரொம்பச் சங்கடமான நிலைமையைப் பல்வேறு வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுத்தும் காரணத்தால், நியாயத்திற்கு உட்பட்டு செயல்படும் முறையை அரசு எடுக்க வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக அதிகாரிகளிடம் விட்டு விட்டால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

எங்கு பார்த்தாலும் நாட்டில்—வட மாநிலங்களில் அரிசனங்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள், அடிக்கப்படுகிறார்கள், கொல்லப்படுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் கொலை செய்யப்படவில்லையே தவிர, பல்வேறு இடங்களில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள், அடிக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்பவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். யார் அரிசனங்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டாலும் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிக்கனங்குப்பத்தில் அரிசனங்கள் தாக்கப்பட்டது குறித்து சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே ரூல் 41 விதியின்கீழ் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தும் கடைசி வரை பதில் வரவில்லை; இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இடங்களில் எல்லாம் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வட மாநிலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுவிடாமல் அரசு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்.

திரிசூலம் என்ற கிராமத்தில் கருங்கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கோவாப்பரேட்டில் சொசைடி ஏற்படுத்தி தங்களுக்கு லைசென்ஸ் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் ஒரு வருஷமாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று தனியார்தான் அதிலே கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திரிசூலம் கிராமத்திலுள்ள கருங்கல் ஜல்லி உடைக்கும் உழைப்பாளர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள் இறந்து விட்டால் 10,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டம், ஆனால் அரசு ஊழியர்கள் செயல்பட முடியாத அளவுக்கு அங்ககீன முற்றே, நோய்வாய்ப்பட்டோ இருந்தால், உயிரோடு இருக்கிறார்களே தவிர, உயிரோடு இருக்கும் மனிதர்களைப் போல் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்தத் தொகையை அளிக்கும் கொள்கையை வகுப்பது பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் தெரு விளக்குகளுக்கு முன்பு எலக்ட்ரிகிடி போர்டே பல்புகளைப் போட்டு ஒரு தொகையைக் கட்டணமாக வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது பஞ்சாயத்துக்களே பல்புகளை வாங்கிப் போடுவது, மீட்டர்களை வைப்பது என்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. இதனால் பஞ்சாயத்துக்களால் பல்பும் வாங்க முடியவில்லை. கட்டணமும் கட்ட முடியவில்லை என்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் வீடுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் போது முன்பு டெபாசிட் 120 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தது. இன்று 640 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறு ஒரு நண்பர் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[நண்பகல் 12-00]

ஆகவே இந்த 120 ரூபாயை 640 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதால் அது சிறு வீடுகளுக்கு மின் இணைப்புக்கு அவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது தாங்க முடியாது, குறிப்பாக, சிறு குடும்பங்களுக்கும் மத்திய வர்க்கத்தினருக்கும் தாங்க முடியாததாக இருக்கும். ஆகவே, பழைய மாதிரியே 120 ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்று ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் கொடுமுடியாறு அணைத் திட்டம் 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு இன்றைக்கு கைவிடப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது அந்த எஞ்சினியர் ஆபிஸ் கூட மூடப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 40 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும் கூட ஏன் நடத்தப்படவில்லை என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து அதை அமலாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சிவகிரியில் கோம்பை அணைத் திட்டம் திட்டமிடப்பட்டது; ஆனால் அமலாக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது, அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலத்திலே வெற்றி வேந்தன் நாடக சபாவினர் தீண்டாமை மதுவிலக்கு சம்பந்தமான நாடகங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பத்து ஆண்டுகளாக. ஆனால், அவர்களுக்குத் திடீரென்று லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படாமல் வேறு யாருக்கோ கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அப்படிச் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால் அது தவறான காரியம். பத்து ஆண்டுகளாக நடத்தி வந்தவர்களுக்கு மீண்டும் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களும் கட்சிகளின் தலைவர்களும் இந்த அவையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை ஏடான ஆளுநர் உரை ஆற்றப்படாமல் நிதிநிலை அறிக்கைக்கே நேரடியாக வந்து விட்டது அவையின் மரபுக்கு உகந்தது அல்ல என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி இப்படி ஒரு தவறு நடந்தது வருந்தத்தக்கது என்ற தங்களுடைய ஆழ்ந்த கவலையையும் தெரிவித்து அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையின் மீது 6 அல்லது 7 நாட்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

விவாதிக்கக் கூடிய வாய்ப்பினை இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் இழந்துவிட நேரிட்டது என்பதையும் குறிப்பிட்டு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களை நானும் வழிமொழிகின்ற நிலையிலே இருக்கிறேன்.

ஆளுநர் என்கின்ற பதவி ஒன்று தேவையா என்ற வினா எழுகின்ற நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அளிக்கின்ற பதில் வேறுனது. ஆனால் அந்தப் பதவி ஒன்று இருந்து அந்தப் பதவிக்கு உரியவர் மூலமாக அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை விளக்கங்கள் நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்பு வைக்கப்படுகிற மரபு இந்த ஆண்டு கைவிடப் பட்டிருப்பது உள்ளபடியே ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதல்ல என்பதை நான் அவை முன்னவர் என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு வரவாக வரக்கூடியது 680 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டு விட்டு இதுவும் பற்றாக் குறை நிதிநிலை அறிக்கை தான் என்றும் நிதியமைச்சர் தன்னுடைய அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கடந்த 7, 8 திங்கள்களுக்கு முன்பு நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்து அந்த அறிக்கையில் பற்றாக் குறை எவ்வளவு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி இந்தப் பற்றாக்குறையை எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் சரிக்கட்டுவோம் என்பதற்காக சில வழிமுறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவைகளிலே தலைசிறந்த வழி முறை லஞ்ச லாவண்யங்கள், ஊழல்கள் இவைகளை ஒழிப்பதன் மூலம் இந்தப் பற்றாக் குறை சரிக்கட்டப்படும் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

பற்றாக் குறை சரிக்கட்டப் படாத நிலையைக் காணுகிற நேரத்திலே அவர்கள் குறிப்பிட்ட லஞ்ச லாவண்யங்கள், ஊழல்கள் இவைகள் எல்லாம் இன்னும் அகற்றப்படவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடு—இப்படி பற்றாக்குறை மேலும் வளருகிற நேரத்திலே—அவை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படாமல் இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். ஆளுநர் கட்டியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் “பார்த்தீர்களா இந்த ஆண்டு எங்களுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 680 கோடி ரூபாய் வரவு காட்டியிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 500 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் தங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரவினைக் காட்டினார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றம்” என்றெல்லாம் அதை ஒரு பெரிய சாதனை என்ற தலைப்பிலே கூடக் கொண்டுவந்து இங்கே உரையாற்றினார்கள். அவர்கள் அவைகளை வேண்டுமென்று பேசினார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. சிலர் புரிந்து கொண்டு பேசியிருக்கலாம், சிலர் அதைப் பற்றி புரியாமலும் பேசியிருக்கலாம்.

-1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. சருணாநிதி]

ஆனால், இந்த அவைக்கு நான் விளக்க வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கின்ற ஒன்று, 1968-69 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்த பொழுது வரவு வரும் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்ட தொகை 248 கோடி ரூபாய், 1975-76 இல், அதாவது கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட அந்தக் காலக் கட்டத்தில் இந்த அரசினுடைய வரவு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட எதிர் பார்க்கப்பட்ட வரவு 501 கோடி ரூபாய். பிறகு 1976—77-இல் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் 501 கோடி ரூபாய் 576 கோடி ரூபாயாக வளர்ந்து 1977—78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை நாடாளுமன்றத்திலே நிதியமைச்சர் எச். எம். பதேல் அளித்தபொழுது அது 635 கோடி ரூபாய் வரவு என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அந்த 635 கோடியாக வளர்ந்தது தான் 1978—79 ஆம் ஆண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 680 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று வடிவம் எடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

இதிலே மிக முக்கியமாக மூன்று துறைகளை எடுத்துக் கொண்டால், கல்வி வேளாண்மை மருத்துவம் ஆகிய இந்தத் துறைகளுக்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை 1968—69 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு என்பதையும் இப்பொழுது எவ்வளவு என்பதையும் ஒப்பிடுகின்ற நேரத்தில் இது எப்படி படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். 248 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட 1968—69 ஆம் ஆண்டில் கல்வி, வேளாண்மை, மருத்துவம் ஆகிய இந்த மூன்று முக்கிய துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 87.10 கோடி ரூபாய், 501 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று மதிப்பிடப்பட்ட கழக ஆட்சியில் அதாவது 1975—76 இல் கல்வி, வேளாண்மை, மருத்துவம் ஆகிய இந்த மூன்று துறைகளுக்காக 181.78 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் 1976—77 இல் 576 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று மதிப்பிடப்பட்ட அந்தக் காலக் கட்டத்தில் இந்த மூன்று துறைகளுக்கும்—கல்வி, வேளாண்மை மருத்துவம் ஆகிய மூன்று துறைகளுக்கும்—195.64 கோடி ரூபாய் மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 635 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று எதிர்பார்த்து மதிப்பிடப்பட்ட 1977—78 ஆம் ஆண்டு எச். எம். பதேல் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்வி, வேளாண்மை, மருத்துவம் ஆகிய துறைகளுக்கு 229-69 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 680 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற பொழுது இந்த மூன்று துறைகளுக்கும் 253.59 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆக, 229 கோடியிலிருந்து 253 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. வரவும். பதேல் அவர்கள் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபொழுது 635 கோடியாக வளர்ந்தது, 680 கோடியாக இப்பொழுது அந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் அவ்வப்பொழுது வரவுகள் அதிகப்பட்டு வருகின்ற நேரத்தில் அதற்கான ஒதுக்கீடுகளும் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது என்பதைச் சுட்டிச் சொல்லத்தான் இந்த விவரங்களை இந்த மாமன்றத்தில் நான் சொல்ல முன் வந்தேன்.

இப்படி ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் மக்கள் ஆட்சி நடைபெற்றாலும், அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்காமல் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நடைபெற்றாலும், வரவுக்கு ஏற்றவாறு ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலைமையைத்தான் இந்த அறிக்கைகள் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டுருக்கின்றன.

இது ஒரு மரபு வழியில், நேற்றைய தினம் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டதைப் போல தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற செலவுகள், ஒதுக்கீடுகள், வரவுக் கேற்றவாறு ஒதுக்கப்படுகின்றன என்ற அளவிலே நாம் இதை வரவேற்கிறோம். அதுதான் நிலைமை என்பதை உணர்கிறோம்.

இதற்கிடையிலே நாங்கள் புதிதாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இந்தப் புதிய அரசினுடைய கொள்கைகள், திட்டங்கள், அவைகளின் மூலம் செய்யப்பட்டப் போகின்ற காரியங்கள் சாதுகளைகள் என்னென்ன என்பதைத்தான் இந்த அவையிலே நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம்.

அப்படிப்பட்ட கொள்கை அறிவிப்புகளும், புதிய திட்டங்களும் எதுவும் இல்லாமல், தொடர்ந்து பல ஆண்டுக்காலமாக நடைபெற்று வருகின்ற வருவாய்க்குத் தக்க பல துறைகளுக்கு ஒதுக்கி செய்திருக்கிற இந்தத் தொகை அதிகப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாமல், கழக ஆட்சிக்காலத்திலே என்ன நடைபெற்றது என்ற வினா எழுப்புகிறவர்களைப் பார்த்து நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், கழக ஆட்சிக்காலத்திலே அரசு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்த கொள்கை வழிநின்று பல திட்டங்களை ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும், கொள்கை அடிப்படையிலும் அறிவித்து, அதற்கேற்ப நிதி ஒதுக்கீடும் செய்திருக்கிறது என்பதை மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள், இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக மறுத்தாலும் கூட, அவர்களுடைய மனதிலே இவைகளெல்லாம் நிச்சயமாக நிழலாடாமல் இருக்கமாட்டா என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், 1968-69 ஆம் ஆண்டில் தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கியோர், ஆகிய இரண்டு சாரார் நலன்களுக்காக, ரூ. 6 கோடியே 51 இலட்சம் அளவிலே தான் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது. அந்த ரூ. 6 கோடியே 51 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கமும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும், தாழ்த்

1978 மார்ச் 1]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தப்பட்டவர்களும் என்று சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. அந்த ரூ. 6 கோடியே 51 இலட்சத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்று பார்த்தால், ரூ. 1 கோடியே 73 இலட்சம்தான். இதிலே, அரிசனங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவிட்டார்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்குக் குறைவாகச் செலவிடப்பட்டது என்கின்ற குறைபாட்டை நான் சொல்ல வரவில்லை.

அரிசனங்களுக்கும் இன்னும் அதிகமாகச் செலவிடவேண்டுமென்கிற அதே நேரத்தில், மக்கள் தொகையில் அவர்களைவிட அதிகமாகவுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் 1969-க்குப் பிறகு கழக அரசு தாழ்த்தப்பட்டோர் நலன், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் ஆகிய இரண்டு சமூகத்தாருக்கும் விரிவாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை நோக்கோடு, ஒரு வழிமுறையை வகுத்து, அரிசன நலத் துறை, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை இரண்டையும் அன்றைக்கு இருந்ததை மாற்றியமைத்துத் தனித் தனி இலாகாக்களாக்கி, தனித்தனி இலாகாக்கள் ஆக்கியது மாத்திரமல்ல; அந்த இலாகாக்களைத் தனித்தனி அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்தோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் என்கிற தலைப்பிலே ஒரு அமைச்சர் வருவாக்கப்பட்டு, அவரிடத்திலே வேறுசில இலாகாக்களும், பொறுப்புக்களும் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை நான் நன்கு அறியும்.

அப்படி இலாகாக்கள் பிரிக்கப்பட்டு அமைச்சர்களும் தனித் தனியாக ஆக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கான ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவிலுடைய பரிந்துரைகள் ஏற்கப்பட்டு, ரூ. 1 கோடியே 73 இலட்சம் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக 1969-ல் ஒதுக்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக, 1975-76-ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நன்மைக்காக ஒதுக்கப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975-76-ல் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காக ரூ. 11 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அன்றைக்குக் கழக அரசு பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்கு ஒதுக்கிய ரூ. 17 கோடி இன்றைக்கு ரூ. 25 கோடியே உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. நான் குறிப்பிடுவதற்கே காரணம், இது அரசினுடைய, அரசை இயக்கிய கழகத்தினுடைய தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் முன்னேற்றத்திலே கொண்டிருந்த கொள்கை அடிப்படையிலே, 1969-ம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு பிரகடனம். அதற்குப் பிறகு, தொடர்ந்து செய்யப்பட்ட சாதனை. அதன் காரணமாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, இவைகளுக்கு, அன்றைக்குக் கழக அரசு அடித்தளம் அமைத்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

[பிற்பகல் 12-10]

மனு நீதித் திட்டம் என்ற ஒன்றைக் கழக அரசு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்து, 1969-லே அறிவித்து, மக்களுடைய குறைகளைக் கூடுமானவரையில் அந்தந்த இடத்திலேயே தீர்ப்பது என்பதற்கேற்ப கிராமங்களை நாடி அதிகாரிகள் சென்றார்கள்; ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல்லாயிரக் கணக்கான மனுக்களைப் பெற்று அவைகளுக்கான தீர்வுகள் அங்கங்கே காணப்பட்டன.

அதை நான் சொல்வதை விட State Administration Report என்ற தலைப்பில் உள்ள புத்தகம் 1977 ஆம் ஆண்டு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலே அச்சேற்றப்பட்டது. நல்லவேளையாக, 1977-லே அச்சேற்றப்பட்டாலும் கூட, 1975-76 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரையிலும், கழக அரசு புரிந்த சாதனைகள் எதையும் அந்த ஏடு மறைத்திவிட்டது. இன்றைக்குள்ள தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள்தான் இதற்கு முன்னுரையும் கூட எழுதியுள்ளார். ஆனால் இவைகள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப் படாமல் 7, 8 பிரதிகளே காக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்றும் அனைவருக்கும் வழங்கப் பட்டிருந்தால் கழக ஆட்சி அடித்தளத்து மக்களுக்கு, கிராமப்புற மக்களுக்கு, மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை எந்தெந்தத் வகையில் எல்லாம் ஆற்றிவந்தது என்கின்ற பேருண்மை மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்து விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் மற்றவர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியும் உலவுகிறது. இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பது எனக்குத் தெரியாது.

அந்த அட்மினிஸ்டிரேஷன் ரிப்போர்ட்டிலே, 1977 ஆம் ஆண்டிலே அச்சிடப்பட்ட அந்தப் புத்தகத்தில் கழக ஆட்சியில் வெளியான சாதனைகள் வரிசையாகத் தொகுத்து வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆங்கிலத்திலே உள்ளதை அப்படியே தமிழில் நான் இங்கே படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“1970 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் ஏற்படுத்தப் பட்ட குடிசை மாற்று வாரியத்தினுடைய குறிப்பின்படி, சென்னை நகரில் 1,202 குடிசைப் பகுதிகள் இருப்பதாகவும் அவைகளில் மொத்தம் 1,63,804 குடும்பங்கள் இருப்பதாகவும் அந்தக் குடும்பங்களிலே மொத்தம் 7½ லட்சம் பேர்கள் வாழ்வதாகவும், அவர்களுக்காக 38,335 குடியிருப்புகளை கட்டுவதற்கு, 132 குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டங்களில் கட்டுவதற்கு, 33½ கோடி ரூபாய் அரசினால் வழங்கப் பட்டது. இது வரையில்—அதாவது மார்ச்சு 1976 வரையில் 183,85 குடியிருப்புக்கள் கட்டப்பட்டன. இன்னும் 3,044 குடிசைகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் 21 ஆயிரம் குடியிருப்புக்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டன.”

அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் சென்னையில், திடீர் திடீரென்று குடிசைகள் தீப்பிடித்து எரிந்ததன் விளைவாக, அண்ணா அவர்கள், எரியாத வீடுகள் கட்டித்

1978 மார்ச் 1]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தருகின்ற திட்டத்தை அமுல்படுத்தினார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகு, அந்தத் திட்டமும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதைவிட குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் குடிசைவாழ் மக்களுக்கு, மாடி வீடுகள் கட்டித் தருகிற அந்தத் திட்டம், நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கென்று கட்டப்பட்ட வீடுகள்தாம் அந்த 21 ஆயிரம் குடியிருப்புக்கள். நகரத்திற்குத்தானே செய்தீர்கள் கிராமங்களுக்கு என்ன செய்தீர்கள் என்று இந்தக் குறிப்பினை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பயன்படுத்த மாட்டார் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

அதே அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டிலே, 1974-75-ல் தாழ்த்தப்பட்டோர் நல வீட்டு வசதிக் கழகம் செயல்படத் தொடங்கி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக, மாநில அரசால் கையகப்படுத்தப்பட்ட மனைகளைப் பெற்று, பல இடங்களில் முதல் கட்டமாக ஒரு லட்சம் வீடுகளை, 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் கட்டுவதற்காக, திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டதற்கிணங்க, 1975-76 ஆண்டு இறுதிக்குள், ஏறத்தாழ 30 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் அரிசனங்களுக்கு இலவசமாகக் கட்டித்தரப்பட்டது. அகே 1975-76 ஆண்டு ரிப்போர்ட்டில் இதுவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றை நிதி அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் அவர் குறிப்பிட்டார். அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் அறிவித்தார். ஆனால் நான் விசாரித்து அறிந்து கொண்ட வகையில் அப்படி வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த வாரியத்திற்கு அளிப்பதற்கான அரசாங்க ஆணை, இதுவரையிலே பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்கிற வருந்தத்தக்க செய்தியினை நான் கேள்விப்பட்டேன். நிதி அமைச்சர், அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவித்து 7 மாதங்கள் ஆகியும் அந்த வாரியத்திற்கு அந்தப் பணத்தை ஒதுக்குவதற்கான அரசாங்க ஆணை இது வரை 7 மாதங்களுக்குப் பிறகும் இன்னும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பது பெரிய குறைபாடு. அதை நிதி அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருவது என்னுடைய பெரிய கடமையாகும்.

[பிற்பகல் 12-20]

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

எனவே, கிராமங்களிலே இருக்கும் அரிசனங்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் இலவசமாக வீடு கட்டித் தருவது என்கின்ற கொள்கை வழித் திட்டத்தை உருவாக்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

கிராமங்கள், சிறு கிராமங்கள், பெரு நகரங்கள் ஆகிய எல்லாப் பகுதிகளிலும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியை பெருக்குவதற்காகத்தான் கழக அரசு குடிநீர் வாரியத்தை அமைத்து, விரிவான அளவில் அந்தப் பணியை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. கிராமத்தைப் பற்றி நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டு இருப்பதை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டி, எத்தனை இடங்களில் கிராமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கூறி விட்டு, எங்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். நானும் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

1971-1972 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில்—நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த காலம்—நான் நினைவூட்ட விரும்புகிற அந்த வாசகம்—“பரந்து கிடக்கின்ற பல்லாயிரம் கிராமங்களிலும், பட்டினக் கரைகளிலும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் அளிப்பது என்பதை நோயற்ற வாழ்விற்கான அருமருந்தாகக் கருதி, இந்த அரசு வேகமாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற குடிநீர் திட்டம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது” என்று அப்போதே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

கிராமங்களை முன்பு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே, அதற்காக 1971 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள வாசகத்தையும், அதன் தொடர்பாக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும் என்று கருதுகிறேன்.

1971-1972 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள மற்றொரு வாசகத்தையும் நினைவூட்டுகிறேன். “நகர்புறங்களின் வசதி வாய்ப்புகளை கிராமப்புறத்து மக்கள் ஒருகால கட்டத்திற்குள் பெற்றிட வேண்டும் என்னும் குன்றா ஆர்வத்துடன் செயல்படும் இந்த அரசு வெகு விரைவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் ஒளியும், மின் வசதியும் கிடைத்திட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும்” என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

1973-1974-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட “கிராம முன்னேற்றம்” என்ற தலைப்பில் நான் வெளியிட்ட வாசகங்களை நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “ஆயிரத்து ஐநூறு மக்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற ஊர்களையும் இடையே உள்ள ஊர்களையும் முக்கிய சாலைகளுடன் சேர்க்கும் இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்புத் திட்டம் ஒன்றைக் கடந்த ஆண்டு வரவு செலவு—திட்ட அறிக்கையில் நான் வெளியிட்டேன். இவ்வகையிலே 19 கோடி ரூபாய் அளவில் தீட்டப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் 1972-1973 ஆம் ஆண்டில் 3 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இப் பணிக்கென 1973-1974 ஆம் ஆண்டிலும் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது,” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எனவே, கிராமங்களுக்கு சாலை வசதித் திட்டம், குடிநீர் திட்டம், வீட்டு வசதி திட்டம், சுகாதார திட்டம், இவைகள் அத்தனையும் முன்பு இருந்த கழக ஆட்சி காலத்தில் துவங்கப்பட்ட திட்டங்கள் என்பதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இத்தகைய நல்ல காரியங்கள் முந்தைய ஆட்சியில் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், கிராமங்கள் கிராமங்கள் என்று பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டு இருந்தாலும், கிராம வளர்ச்சி பற்றி பேசப்பட்டு இருந்தாலும், குறிப்பாக கிராமத்திட்டங்களை, இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்தோம், செய்கிறோம், எந்த அளவிற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரங்களை நிதி அமைச்சர் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் இல்லை. எனவே, புதிய அறிவிப்புகள் எதுவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரம் அல்ல மற்றும் உள்ள கட்சியின் தலைவர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டி இருக்கின்றனர்.

குடியிருப்பு மனைகள் குடியிருப்பவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப் பட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தது திராவிட முன்னேற்ற கழகம். அது நகரங்களுக்கா, கிராமங்களுக்கா, என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற்ற குடும்பங்கள் 1,28,000 குடும்பங்கள். அந்த 1,28,000 குடும்பங்களில் முக்கால் வாகிபேர் விவசாயிகள், தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் எஞ்சி யோர் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள். அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அதற்கான செயல்படுத்தப்படுகின்ற விழா திருத்துறைப் பூண்டியில் நடத்தப்பட்டபோது மறைந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். பல ஆண்டுகாலமாக சொந்த குடிசையில் படுத்துத் தூங்க வழி இல்லாத அரிசன பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இன்று இரவு இந்தக் கூட்டம் முடிந்ததும் வீட்டிற்குச் செல்லுகிற நேரத்தில் அப்பாடா, இன்று தான் சொந்தக் குடிசையில் தூங்கப் போகிறேன் என்று சொல்வார்கள் என்று உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுக்க அவர் கூறிய வாசகத்தை நான் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. எனவே அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்க செய்யப்பட்ட அந்தச் சட்டம் கழகம் தன்னுடைய அகத்திதிலே கொண்டு இருக்கிற கொள்கையின்பால் விளைந்த சட்டம் என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது.

30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று காங்கிரஸ் ஆட்சியில் உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்பட்டு, அது 15, ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வாகக் குறைக்கப்பட்டு, குறைக்கப்பட்டது மட்டு மல்ல; அதுவரை உபரியாக இருந்த நிலங்களை, அதற்கு முன்பிருந்த அரசு கையகப் படுத்தாத நிலங்களை, ஏறத்தாழ 30,000 ஏக்கரா நிலங்களை கையகப்படுத்தி, நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு தகுதியுள்ளவர்களுக்கு அளித்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் என்பதை நினைவூட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

இந்தியாவிலேயே மின்வசதி இல்லாத கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது என்று திட்டமிட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடு தான் கழக ஆட்சிக்காலத்தில்.

அரியானாவை சொல்வார்கள். அரியானாதான் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி அளித்தது என்று, அந்த அரியானாவை நம் முடைய தமிழ் நாட்டுடன் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிலேயே இருக்கிற செங்கல்பட்டு மாவட்டம் அளவுதான் அரியானா அதை மறந்துவிடக்கூடாது. முதல் மாநிலம் என்ற வரிசையில் அந்த அரியானாவை முதலில் வைத்து, தமிழ்நாட்டை இரண்டாவதாக வைப்பது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் நிலப்பரப்பு சரியாகாது. அதை விட பல மடங்கு பெரிய அளவு கொண்ட தமிழ் நாட்டில் இன்னும் 1000 அல்லது 1500 கிராமங்கள் தவிர மற்ற எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி, அதிலும் குறிப்பாக 20,000-க்கு மேற்பட்ட அரிசன காலனிகளுக்கு மின்வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தான்.

அவைகளை எல்லாம் மறந்துவிடாமல் நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் 1976 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 23 ஆம் தேதி வெளியிட்ட 1974-1975 ஆம் ஆண்டு ஸ்டேட் அட்மினிஸ்டிரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் அதை வெளியிட்டார்கள். அதிலே ஆச்சரியம். அந்த அறிக்கையிலே கூட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் தலைமைச் செயலாளர் திரு. கார்த்திகேயன் அவர்களுடைய முன்னுரையில்

“It is hoped that this publication will prove to be very useful, in that it contains a detailed account of the progress made by the State in all its developmental activities, particularly in the implementation of the Plan Schemes and the social welfare measures.”

என்று மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெளியிடப்பட்டது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில், அந்த உரை கிழிக்கப்படாமல் வெளியிடப்பட்டது மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியது. அது இங்கே மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்த மாமன்றத்திலே இப்போது என்னுடைய உரையின்மூலம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று அந்தத் கொள்கை அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பிறகு அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு அது தீவிரமாக்கப்பட்டு, பெரிய பஸ் அதிபர்களின் ஸ்தாபனங்கள், நிறுவனங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு, டி. வி. எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன், ஏ. பி. டி., போன்ற பெரிய கம்பெனிகளை அரசு ஏற்று, தந்தை பெரியார், அண்ணா கட்டபொம்மன், சேரன், சோழன், பாண்டியன் பல்லவன் ஆகியோர் பெயரால் போக்குவரத்துக் கழகங்களை உருவாக்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்கு திரு மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி அளிப்பது பற்றிக் கூறினார்கள். பணிக் காலத்தில் மறைந்து விட்ட அரசு ஊழியர்கள் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதியாக 10,000 ரூபாய் தருவது என்ற மிக அருமையான திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறிமுகப் படுத்தியது என்பதை மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆக, நகரங்கள், சிறு நகரங்கள், கிராமங்கள், பட்டித் தொட்டிகளில் வாழும் மக்கள், அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய இந்தக் காரியங்கள் ஏதோ இன்றைக்கு கேலி செய்யப்படுகின்றவைகளாக இருந்தாலும் அவைகள் மறைக்கப் படக் கூடிய காரியங்கள் அல்ல. இன்று அவைகளைத்தான் இந்த அரசு தொடர்ந்து செய்து வருகின்றது. சிலவற்றை அவர்கள் மந்தப் போக்கிலே செய்து வந்தாலும் அவைகளை கைவிட்டுவிட முடியாத அளவில் செய்து வருகிறார்கள்.

நிதியமைச்சர் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்த சில காரியங்களைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. ஆனால் அதோடு நிறுத்திவிடாமல் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் புதிய புதிய திட்டங்கள் அடித்தளத்து மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவைகள் இந்த அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை என்பதை கழகத்தின் சார்பாக வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சரி, சென்ற அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட அல்லது கவர்னர் உரையிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்களாவது நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களாக இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று — கவர்னர் சென்ற ஆண்டு அறிவித்தார்கள். இப்போது கவர்னர் உரை இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம், ஒருவேளை கவர்னர் ஆற்றிய அந்த உரை நினைவிற்கு வந்து, அந்த 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் எங்கே என்று கேட்டுவிடுவார்களோ என்பதற்காக நம்முடைய திறமையான நிதியமைச்சர், அதை (avoid) 'அவாய்ட்' செய்து விட்டாரோ என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30).

16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் அறிவிக்கப்பட்டு பிறகு ஏழெட்டு மாதங்களாகியும் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் அது பற்றி கேட்கப்பட்ட நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது சொன்னார்கள். இந்தச்சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிந்ததும் வெளியே சென்று அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கும் வேலைதான் முதல்வேலை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலுள்ள கஷ்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் ஆக்கபூர்வமாக எடுத்துச் சொன்னோம். அப்போது எல்லாம் அதிகாரிகளைக் கலந்து கொண்டுதான் செய்திருக்கிறோம், எதிர்கட்சித் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை என்று அன்று சொன்னார்கள்,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

ஆனால் சொல்லி ஏழுமட்டு மாதங்கள் உருண்டுபோய்விட்டன. 16,000 நியாய விலைக்கடைகளில், நெல்லை மாவட்டத்தில் 400 நியாயவிலைக் கடைகள் வரும் என்று உணவு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். அங்கும் நியாயவிலைக் கடைகள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போது மிக ஜாக்கிரதையாகச் சொல்லி விட்டார்கள். நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாத கிராமங்களில் எல்லாம் நியாய விலைக்கடைகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பொருள் என்றால் ஏற்கனவே கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் இருக்கிற கடைகளை யெல்லாம் எண்ணிக்கையில் சேர்த்துக் கொண்டு மிச்சமுள்ள கடைகளை வைப்பதற்கு அதில் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதிகாரிகளின் திறமையை நானும் ஏழுமட்டுகளாக முதல் அமைச்சராக இருந்த முறையில் அறிவேன். ஆகவே அதிகாரிகளின் திறமையும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வாக்கு சாதாரணமும் இரண்டும் சேர்ந்த வாசகமாக மாறி அந்த 16,000 என்ற எண்ணிக்கையை மிகத் தந்திரமாக திரை போட்டு மறைத்திருக்கிறது. அப்படி மறைப்பதற்காக எங்கள் பாராட்டுதல்களைச் சொல்லவேண்டுமே தவிர 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் எங்கே என்று கேட்கிற நேரத்தில் நான் பாராட்ட முடியாதவகை இருக்கிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது அறிக்கையில் நம்முடைய மாநில நிதி ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் மதுவிலக்கை இன்று செயல்படுத்துகிற தன்மையால் 140 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நமக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. அதை மத்திய அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இது இன்று நேற்றல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலும், இப்போதும் வலியுறுத்தப்படுகிற ஒரு கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. 140 கோடி ரூபாய் மதுவிலக்கு நிறைவேற்றுகிற மாநிலத்திற்கு நஷ்டயீடாக, இழப்பீடாக தர வேண்டும் என்று கேட்கிற கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இந்த அரசு சார்பில் தன்னுடைய குரலைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் கவர்னர் அவர்கள் பேசியதாக ஒரு கருத்து வெளிவந்தது. நம் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்கூட பேசியதாக ஒரு கருத்து வெளிவந்தது. ஏற்கெனவே மதுவிலக்கிற்காக விற்பனை வரி என்ற ஒரு பெரிய காமதேனுவை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்களே, அந்த காமதேனு வந்த பிறகு இதற்காக ஏன் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் பணம் கேட்கிறீர்கள் என்று குரல் எழுப்புகிறார்கள். உண்மை. விற்பனை வரியை ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டுவந்து மதுவிலக்கினால் ஏற்படுகிற

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இழப்பிற்கு நஷ்டயீடு கட்டடத்தான். ஆனால் மதுவிலக்கு இருக்கிற மாநிலங்கள் மாத்திரமல்லாமல் ராஜாஜி அவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றி மதுவிலக்கில் நீண்ட அக்கறை இருப்பவர்கள் மாத்திரமல்ல, அந்த மாநிலங்களும் விற்பனை வரியை இன்றைக்கு அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கள்ளுக்கடைகள் இருக்கிற கர்நாடகாவிலும் விற்பனை வரி இருக்கிறது. கள்ளுக்கடைகள் இருக்கிற ஆந்திராவிலும் விற்பனை வரி இருக்கிறது. கள்ளுக்கடைகள் இருக்கிற மேற்கு வங்கத்திலும் விற்பனை வரி இருக்கிறது. ஆக, அவர்கள் எல்லாம் கள்ளுக்கடைகளும் வைத்துக் கொள்வார்களாம், விற்பனை வரியையும் அனுபவித் துக்கொள்வார்களாம். இங்கே நாம் கள்ளுக்கடைகளை அகற்றிவிட வேண்டுமாம், ஆனால், விற்பனை வரியை வைத்துக்கொண்டு அதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமாம் என்ற அந்த வாதம் பொருந்தாத வாதமாகும்.

ஆகவே மதுவிலக்கினால் ஏற்படுகிற இழப்பைச் சரிக்கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு தமிழக அரசுக்கு, எங்கெங்கு மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த மாநில அரசுகளுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்குவதுதான் நியாயமாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், நாம் எழுப்பிய அதே கோரிக்கையை — ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது — நாங்கள் இரீதக் கோரிக்கையை எழுப்பிய நேரத்தில் இன்றைக்கு ஆளும்கட்சியாக இருக்கிற அண்ணா தி.மு.க. வினர் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய வாதத்தை எடுத்து வைக்கத் தவறவில்லை. விற்பனை வரியால் வரக்கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு அந்த இழப்பை சரிக்கட்டிக்கொள்ளக் கூடாதா என்ற வாதங்களை இல் நேரங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசியிருந்தாலும் மாநில நன்மை கருதி அதில் போட்டாபோட்டி காட்டா குனி என்று இல்லாமல் அதற்காக பழிக்குப்பழி என்று இல்லாமல் மாநில உரிமை கருதி நீங்கள் கோருகிற அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய மாநில உறவுகள் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதிகமாகக் கோடிட்டு காட்டவில்லை என்பதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களும் நண்பர் சங்கரம்யா, நண்பர் உமாநாத் போன்றவர்களும் பேசும்போது எடுத்துச்சொன்னார்கள். மத்திய மாநில உறவுகள் பற்றி என்ன பேச வேண்டும், என்ன எழுதவேண்டும், என்ன சொல்ல வேண்டும், என்பதை இம்மாமன்றம் திராவிட முன்னேற்றம் கழகம் ஆட்சி பொறுப்பில் இருந்தநேரத்தில் ஒரு தீர்மான வடிவிலே கொடுத்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் நான் நூல்து நாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டு அந்தத் தீர்மானம் இங்கே பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

இன்றைக்கு ஷேக் அப்துல்லா, ஜோதிபாசு, பாதல் போன்ற வர்கள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்கள், அவர்கள் மட்டுமல்ல, மீண்டும் இன்றைக்கு கர்நாடகத்தில் முதலமைச்சராக வந்திருக்கிற தேவராஜ் அர்சும் கூட கூறுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைச் சுட்டிக்காட்டித்தான் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை நாம் வலியுறுத்தினோம். எப்பொழுதும் மத்தியிலே ஒரே கட்சி ஆட்சியும் மாநிலங்களில் ஒரே கட்சியினுடைய ஆட்சியும் இருக்கின்ற நேரத்தில், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து, காரியங்கள் நடைபெறக்கூடும். ஒருவரை ஒருவர் இணைந்து போய்விட முடியும்.

ஆனால் இன்றைக்கு இந்தியாவின் நிலைமை என்ன? மத்தியிலே ஜனதா ஆட்சி, மேற்கு வங்காளத்தில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சி, தமிழகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி, கேரளத்தில் கூட்டணி ஆட்சி, பஞ்சாபிலே அகாலிதளத்தின் ஆட்சி. இப்படி மத்தியில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினுடைய ஆட்சியும், நான்கைந்து மாநிலங்களில் வேறு கட்சிகளின் ஆட்சிகளும் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் தான் மாநில சுயாட்சியின் பெருமையை உணர முடியும். இந்திரா காந்தி அம்மையாரே இன்றைக்கு மீண்டும் மத்தியிலே வீற்றிருப்பார்களேயானால் தேவராஜ் அர்சு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற குரலை இவ்வளவு பலத்த குரலில் எழுப்பியிருக்கமாட்டார். அவருக்கே தலைவலி என்று வந்த பிறகு தான் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து ஒரு அறிக்கை விட முடிந்தது. மாநில சர்க்காரைக் கேள்வி கேட்க மத்திய சர்க்காருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? மாநில சர்க்கார் மீது புகார் கூறப்பட்டால் அதைப் பற்றி விசாரிக்க மத்திய அரசுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற கேள்வியை அவருக்கே ஒரு சங்கடம் வந்தபோது தான் அறிவிக்க முடிந்தது.

ஆனால் எங்களுக்குச் சங்கடம் வந்தாலும் சரி, வராவிட்டாலும் சரி, மாநில சுயாட்சி தேவை என்று கேட்பது: எங்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மாநில சுயாட்சி தேவை என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த நிலை வந்தது. ஆகவே மற்றவர்களைப்போல் சங்கடம் வந்த பின்னால் நாங்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்கவில்லை. மாநில சுயாட்சி கேட்டு எங்கள் உரிமைகளை வற்புறுத்திய காரணத்தினால் தான் எங்களுக்குச் சங்கடமே வந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

மாநில சுயாட்சி கேட்கும்போது இது பிரிவினையிலே கொண்டு போய் விடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சுவதால், அதன் காரணமாகத்தான் நாங்கள் மாநில சுயாட்சியை ஆதரிக்க வில்லை என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேறு பலரும் பேசினார்கள். இதைக் கவனம் காட்டியாக இருக்கின்ற அண்ணா திராவிட

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது
பொது விவாதம்

1968 மார்ச் 1]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இது ஒரு பிரிவினை கோஷம்; எனவேதான் நாங்கள் இதை ஆதரிக்க வில்லை என்று அன்றும் சொன்னார்கள், இன்றும் சொல்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

முதலமைச்சராக வீற்றிருக்கின்ற நண்பர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத்தில் பல கூட்டங்களில் “நாங்கள் விரும்புவது மாநில சுயாட்சியல்ல. மக்கள் சுயாட்சி” என்று சொன்னார்கள். அது என்னவென்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. காலம் வரும்போது புரிய வைப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி கேட்பது மறை முகமாகப் பிரிவினை உணர்ச்சி என்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு ஆப்பு அடித்ததுபோல், ஆணி அறைந்ததைப் போல் என்னுடைய அருமை நண்பர் மனோகரன் அவர்கள், அவருடைய மணிவாசகத் தமிழில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ‘தென்னகம்’ பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டு ‘அரசியல் அலைகள்’ என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரை, நான்தான் இதை வெளியிட்டேன் என்று நினைவு. அது என்ன கட்டுரை, அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறார். “ராஜபாளையத்தில் நடைபெற்று முடிந்து விட்ட தி.மு.க. மாவட்ட மாநாட்டில் பேசிய பேச்சாளர்களில் பெரும்பாலோர் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை ஒப்புக் கொள்ளப்படாவிட்டால் பழைய ‘திராவிட நாடு திராவிடருக்கே’ என்ற லட்சியத்திற்குப் புத்துயிர் தருவோம் என்று பேசியதாக சில பத்திரிகைகள் விஷமப் பிரச்சாரம் புரிந்திருக்கின்றன. (இன்றைக்கு அப்படி யாராவது கொன்னால் அது விஷமப் பிரச்சாரம் தான் என்பது இன்றைய நிதி அமைச்சரின் அன்றைய தீர்ப்பு....)

“மாநாட்டிலே பேசிய பொதுச் செயலாளர் நாவலர் அவர்கள் தி.மு.க. கோரும் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை பிரிவினை வாதம் அல்ல” என்றார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரடாக்கர் கலைஞர் அவர்கள் பேசும்போது அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக் கோரும் அல்லது அளவுக்கு மீறி மத்தியில் குறுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கும் கோரிக்கைக்கு பிரிவினை முலாம் பூசாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இது தமிழகம் ஒன்றுக்கே உரித்தான தனிக்குரல் அல்ல என்றும், ஆகையினாலே தி.மு.க.வைத் தனிமைப்படுத்துகிற முயற்சியினின்று தரங்கெட்ட அரசியல்வாதிகள் விலகிக்கொள்ள வேண்டிய நியாயத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றார். ‘செல்ப் ஆட்டோனமி’ என்பதற்கும் ‘செல்ப் டிட்டர்மினேஷன்’ என்பதற்கும் இருக்கின்ற இடைவெளியை இணைக்க முடியாத தொலை தூரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இந்த நியாயமான மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

கிளறிவிடும் அரசியல் மஞ்சள் பத்திரிகைகள் ஏதோ ஓர் போராட்டத்துக்கே மத்திய சர்க்காரோடு தி.மு.க. தயாராகி விட்டது போலவும் தளநாயகன் சலைஞர் கருணாநிதி ஓலை அனுப்பி விட்டதைப் போலவும் ஆர்ப்பாட்ட போர் பாட்டைப் பாடி தடந்தோள் தட்டிக்கொண்டு தானைத் தலைவர்கள் முன் நடக்க, தமிழர் படையினர் பண்பற்றிச் செலவதைப் போலவும், எந்த நேரத்திலும் போர் வெடிக்கலாம் : போர் மேகங்கள் குவிகின்றன என்ற வகையில் விளக்கங்கள் தந்து கொண்டிருப்பது வேதனைக் குரியது.''

[பிற்பகல் 12-40]

(மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் தலைமை)

மாநில சுயாட்சி என்பது குறிப்பிட்ட மாநிலத்தோடு அடங்கி விடுகின்ற பிரச்சினை அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற மாநில கட்சியினை கண்ணோட்டர் அகில இந்திய அளவுக்கு உயர்ந்து கூர்மை பெற்றதற்குப் பிறகு, 'நம் வரைக்கும் சுயாட்சி கேட்போம், மற்றவர்கள் வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் என்ன, என்ற பொறுப்பற்ற போக்கினை மேற்கொள்ள மாட்டோம்' என்பதை வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சிப் பிரச்சனையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை தனிமைப்படுத்தும் முயற்சியும், அதன் மூலம் அவை ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து இறக்கிவிடும் முயற்சியும் நடைபெறுவதாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கருத்துக் குருடர்களும், அரசியல் கோமாளிகளும் [இது அவருக்கே (நண்பர் மனோகரனுக்கு) உரித்தான வார்த்தைகள்] சிந்தனைக் குழப்பவாதிகளும், குதர்க்கவாதிகளும் ஐக்கிய முன்னணி அமைக்க தலைப்பட்டு விட்டனர். எந்தெந்தக் கட்சிகள் கடந்த காலத்தில் மாநில சுயாட்சிக்காகப் போரிடுவோம், உடம்பிலே ஒரு சொட்டு இரத்தம் இருக்கும் வரை அயராது படை நடத்துவோம் என்று பேசியதோ, அதே அகில இந்தியக் கட்சிகளிலே சில நிலை தடுமாறி, மாநிலங்களுக்கு மாநிலங்கள் சுயாட்சிக் கொள்கையைப் பொறுத்து முரண்பட்ட மோதிலும் விளக்கங்களைத் தருவதையும் பார்க்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, 'இத்தனைத் தெளிவான விளக்கத்திற்குப் பிறகும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கு யாருக்காவது தயக்கம் வருமானால் அது ஒரு வகையான நோயின் அறிகுறி என்றே நான் கருதுகிறேன்'.

இவைகள் எல்லாம் நான் பாராட்டுகின்ற நம்முடைய நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்களுடைய மின்வெட்டுச் சொற்கள். அன்றைய தினம் 'தென்னகம்' பத்திரிகையிலே அவர்கள் எழுதியதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். நான் அவர்களை அன்றைக்குப் புகழ்ந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு மாற்றிக் கெண்டிருக்கலாம். அதேபோல், அவர்கள் அன்றைக்கு

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்னைப் புகழ்ந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். அதேபோல் இன்றைக்கு நான் அவர்களை மேடையிலே தாக்கலாம்; அவர்கள் என்னை மேடைகளிலே தாக்கலாம். அது வேறு வகையான விவகாரம். ஆனால், அவர்களும், நானும் சேர்ந்து ஒத்துக் கொண்ட ஒரு கொள்கைக்காக, எவ்வளவு அழுத்தம் திருத்தமான கருத்துக்களை எனது அருமை நண்பர் நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்து வைத்தாரோ, அதிலே இருந்து ஏன் இப்போது பாதை மாற வேண்டுமென்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

எனவேதான், மாநில சுயாட்சி பிரச்சினையில் இன்றைக்குள்ள அரசை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள மாட்டேன். அது முறையாகாது. அவர்கள் ஆளும் கட்சி: நாங்கள் எதிர்க் கட்சி, நீங்களும் சேர்ந்து ஜோதி பாசு, சேக் அப்துல்லா, மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பாதல் ஆகியவர்களோடும் சேர்ந்து குரல் கொடுப்பீர்களானால், உங்களை அரவணைத்து உங்களுக்குத் துணையிருக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயங்காது என்பதை மாத்திரம் இந்த மாமன்றத்திலே நான் குளுரைத்துச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி தீர்மானம் வந்தபோது, நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அது வரையிலே மாநில சுயாட்சி வேண்டாம் என்று நண்பர் எட்மண்ட் போன்றவர்கள் அப்போது பேசினார்கள். நான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டேன். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்று கேட்டேன். பார்க்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இப்போது ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போதாவது இந்த மாநில சுயாட்சி கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் உங்களை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்திலே, முதலிலே நான் சில விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, பிறகு மாநில மத்திய உறவுகளைப் பற்றிய விவரங்களை எடுத்துக் கூறுவதோடு அமையாமல் இங்கே பேச வேண்டாம் என்று ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுமாறு, என்னுடைய நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் காலை யிலே சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கின்ற நேரத்தில் என்னை உசுப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பு வைத்திருந்தேன். இருந்தாலும் பேச வேண்டாம் என்றிருந்தேன். ஆனால், காலைச் சண்முகமும், திரு. மன்னை நாராயணசாமியும் குடிசை மாற்று வாரியத்தில் ரொம்ப முறைகேடாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று கேள்விக்கு பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் தேவையில்லாமல் காலையிலே குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். யாரோ ஒரு நகரசுத்தி தொழிலாளருக்கு கோயம்புத்தூரிலே ப.உ.ச. அவர்கள் குடிசை மாற்று வாரியத்திலே ஒரு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

வீடு கொடுக்கச் சிபார்சு செய்து விட்டார்கள் என்று அதைப் பெருங்குறையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை ப.உ.ச. அவர்களும் இங்கே மறுத்தார்கள். அதற்கான விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன.

நான் கேட்பதெல்லாம் கடந்த 7 மாத காலமாக தமிழகத்திலே இந்த அரசு புரிந்த சாதனைகளை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, கடந்தகால திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு பற்றிப் பேசுவதிலேயே அதிக நேரம் செலவழிக்கிறீர்கள்.

இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சவால் விடாதீர்கள்; அது நல்லதும் கூட அல்ல. எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் கடுமையாகக் கூட பேசி விடலாம். பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சவால் விடுவதும், பிறகு பதில் சவால்கள் எதிர்க்கட்சியினர் விடுவதும் நல்லதல்ல. இன்னும் சில அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மேடைகளிலே என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பத்திரிகைக் குறிப்புகள் மூலம் அவையின் முன்னவர் அவர்களும் அறிந்திருப்பார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அறிந்திருப்பார்கள். ஆகவே, இந்த விளக்கங்களுக்குக் கெல்லாம் செல்ல இப்போது நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், 7 மாத காலமாக ஆட்சியை நடத்தத் தொடங்கிய பின், பழைய ஊழலைப் பற்றி புகார்களைப் பற்றி, சர்க்காரியா பற்றி நான் தோறும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களுக்கு இந்திராகாந்தி மொழியில் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருச்சி மாநாட்டில் பேசிய இந்திராகாந்தி அம்மையார் சொல்லியிருக்கிறார்—'என்னோடு இருக்கும் வரையில் அவர்கள் எல்லாம் ஊழல் பேர்வழிகள்; அவர்களுடைய கட்சிக்குப் போய்விட்டால் புனிதமானவர்களாகிவிடுகிறார்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போன வருடம் நான் சொன்னதை இந்த வருடம் இந்திராகாந்தி அம்மையார் சொல்லுகிறார். போன வருடம் எனக்கு சர்க்காரியா: இந்த வருடம் அவருக்கு ஷா. இப்படிக்கமிஷன்கள் மாறி மாறி வந்த பிறகு மனோ நிலைமையும் மாறி மாறி வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற வரை அவர்கள் ஊழல் பேர்வழிகள், விசாரணைக்குரியவர்கள். இங்கிருந்து அங்கு வந்து விட்டால் அவர்கள் நல்லவர்களாக, உத்தமர்களாக, புத்தர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

54 குற்றச்சாட்டுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 28 குற்றச்சாட்டுகளுக்கான அறிக்கையில் முதல் பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிச்சமுள்ள பகுதிக்கு விரைவில் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான்தோறும் அமைச்சர் பெருமக்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்லவேளை இப்போது சட்ட மன்றம் நடைபெறுவதால் பேச வாய்ப்பில்லாத காரணத்தால் பேசாமல் இருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கிரார்கள். இது முடிந்தவுடன் மீண்டும் ஆலாபனங்களை ஆரம்பிக்கிறோம் என்ற அந்த அளவுக்குப் பேசுகிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம்—28 குற்றச்சாட்டுகளுக்குச் சர்க்காரியா தன்னுடைய அறிக்கையை அறிவித்திருக்கிறார். மிச்சமுள்ள குற்றச் சாட்டுகளுக்கு என்ன செய்ய போகிறீர்கள்? நீங்களே அவைகளை கைவிட்டு விட்டீர்களா? அந்த 28 குற்றச்சாட்டில் சாரம் இல்லையா? வேண்டுமென்றே கொடுத்தோம் என்று பகிரங்கமாக அறிவிக்கப் போகிறீர்களா? அல்லது நீங்களே கமிஷன் போட்டு விசாரிக்கப் போகிறீர்களா? அந்தக் கமிஷனுக்குக் குற்றச்சாட்டு கொடுத்த நீங்கள் வாக்குமூலங்களை அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா? இவைகளுக்கெல்லாம் நாடு உங்களிடத்திலிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல. நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூடப் பேசினார்கள். மற்றவர்களைக் குற்றம் சொல்லுகிற நேரத்தில், கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆட்சியின் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில் அவற்றைத் திருத்தும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருங்கள் சரிவரச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் இல்லை.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் புயல் நிவாரண நிதிக்கு நட்சத்திர இரவு நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எப்படி அதற்கான நிதி வசூலிக்கப்பட்டது? பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிதி தரவேண்டியதுதான். நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மக்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இதிலே இரண்டு கோடி ரூபாயோ, ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயோ கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் அது வசூலிக்கப் பட்ட முறை என்ன? முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுரையிலேயோ வேறு ஒரு நிகழ்ச்சியிலேயோ பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “அதிகாரிகள் தவறு செய்தார்கள் இந்த நிதி வசூலில் என்று யாராவது சொன்னால் அதற்காக யாரும் அதிகாரிகள் கவலைப்பட வேண்டாம்; நானே அதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்; என்ற அளவுக்கு முதலமைச்சர் பேசியிருக்கிறார், இதோ ஒன்றைப் படிக்கிறேன்.

‘நகராட்சி அலுவலகம் சேலம்.’

சி. 11-4280/78 என்ற எண்ணுள்ள சுற்றறிக்கை. நாள் 6-2-1978.

பொருள் : நட்சத்திர இரவு—புயல் வெள்ள நிவாரண நிதி—நன்கொடை வசூல்—குறித்து.

பார்வை : இவ்வலுவலகம் 27-1-1978 தேதிய சி. 11-4280/78 எண். சுற்றறிக்கை.

‘நட்சத்திர இரவு’ நிகழ்ச்சி நடத்தி புயல் வெள்ள நிவாரண திக்கு நிதி வசூலிக்க நன்கொடை டிக்கட்டுகள் ஒவ்வொரு ரிவிற்கும் குறியீடு நிர்ணயித்து 31-1-1978-ல் வழங்கப்பட்டது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

டிக்கட்டுகள் வழங்கி ஒரு வாரம் ஆகியும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீட்டில் 10% கூட எந்த ஒரு பிரிவும் வசூலிக்காதது, வருத்தத்தக்கதாயுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு டிக்கட் கூட விற்காமல் திருப்பித் தரக்கூடாதென கூறி வருகிறார். மற்ற அரசுத் துறையினர் வசூலில் தீவிரம் காட்டுவது போல் நகராட்சியும் தீவிரம் காட்ட வேண்டும். ஆகையால் எல்லாப் பிரிவு தலைமை அலுவலகர்களும் சம்பந்தப்பட்ட பணியாளர்களுக்குத் தேவையான அறிவுரை வழங்கி வழங்கப்பட்ட டிக்கட்டுகள் அனைத்தையும் விற்பனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

மேலும் 11, 12-2-1978 ஆகிய இரு தினங்களும் விடுமுறையாதலால் 10-2-1978-க்குள் விற்பனை செய்த தொகை செலுத்துவதுடன் விற்பனை செய்ய இயலவில்லையென ஒரு டிக்கட் கூடத் திருப்பித் தரக் கூடாதெனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இது வற்புறுத்தப்பட்ட ஒன்று அல்லவா? ஒரு டிக்கட் கூடத் திருப்பித் தரக்கூடாது என்று சொல்லி அனைத்துப் பிரிவு தலைமை அலுவலர்களுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மிச்சப்பட்டிருக்கும் டிக்கட்டுகளை யாரிடத்தில் கொடுப்பார்கள்? யாரும் வாங்கவில்லை என்றால் அவர்களே பணம் போட்டுத்தானே தர வேண்டும். இது கெடுபிடி அல்லவா? இதற்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறாரா?

அதைப் போல் இன்னொன்று. கோபி பிரஸ், கோவையில் அச்சடிக்கப்பட்ட நன்கொடைச் சீட்டு. தமிழக அரசு முதலமைச்சர் புயல் நிவாரண நிதி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நன்கொடைச் சீட்டில் எண்ணே கிடையாது. கையெழுத்தும் கிடையாது. பத்து ரூபாய்ச் சீட்டு; இதில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கக் கூடுமா, கூடாதா? இதை விசாரிக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா?

[பிற்பகல் 12-50]

இன்னொன்று. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நேர்முக உதவியாளர் என்று அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கையெழுத்துப் போடாமலே ரசீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஊழல் நடைபெற்றிருக்கலாமா இல்லையா? சேலம் நகராட்சி அலுவலகத்தின் அறிக்கையை நான் படித்துக் காட்டினேன் அந்த அறிக்கையின் நகலை நான் வைத்திருக்கிறேன். தேவையானால் நான் அரசுக்குத் தர தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒரு நகரசுத்தி தொழிலாளருக்கு சிபாரிசு செய்தது ஒரு பெரிய குற்றமாக அமைச்சர் இராகவானந்தத்தால், இங்கு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மன்ற உறுப்பினர்கள் எதிலும் தலையிடுவதில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பர்கூர் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் அவர்களின் செயல்முறைகள் முன்னிலை, திரு. ரா. தேவராஜன் ந. க. எண். 12354/77சி. 1நாள் 4—1—1978 பொருள் கல்வி ஆரம்பக் கல்வி பர்கூர் சட்டமன்றத் தொகுதி எம். எல். ஏ. எஸ். ஜி. ஆறுமுகம் அவர்களின் சிபாரிசின் பேரில் மாறுதல் அளித்தல் ஆணையிடல் தொடர்பாக, பார்வை மாவட்ட கல்வி அலுவலர் ந. க. எண். 15218/77 இ. நாள் 20—12—1977.

ஆணை : பார்வையில் கண்டுள்ள மாவட்ட கல்வி அலுவலரின் ஆணையின்படி கீழ்க்கண்டுள்ளபடி மாறுதல் அளித்து ஆணையிடப்படுகிறது அவர்கள் உடனடியாக விடுவிப்புப்பெற்று புதிய பள்ளிகளில் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டியது. தொடர்புள்ள தலைமையாசிரியர்கள் விடுவிப்பு மற்றும் சேர்த்துக்கொண்டு அறிக்கைகளை உடனடியாக சமர்ப்பிக்க வேண்டியது, ஆசிரியரின் பெயர் என். பெரிய தம்பி. இடைநிலை உதவி ஆசிரியர், கரடிக் கொல்லுப்பட்டி, மாறுதல் அளிக்கும் பள்ளியின் பெயர், ஊராட்சி ஒன்றிய துவக்கப்பள்ளி கே. புதூர் வரிசை எண் 2க்குப் பதிலாக ஆசிரியர் ஆ. சிவானந்தம் இடைநிலை ஆசிரியர் கே. புதூர் மாறுதல் அளிக்கும் பள்ளியின் பெயர் ஊராட்சி ஒன்றிய துவக்கப்பள்ளி கரடிகொல்லப்பட்டி, வரிசை எண். 1க்குப் பதிலாக ஒப்பம் தேவராஜன்.

ஆக, ஒரு எம். எல். ஏ. வுக்குப் பிடிக்காத காரணத்தால் எம். எல். ஏ. அவர்களின் சிபாரிசின்பேரில் மாறுதல் அளித்தல் என்று தெளிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இதனுடைய நகல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது உங்களுக்கு அது தேவையானால், நீங்கள் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றால் கடிதத்தின் நகலைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு எந்தக் காரியமும் நடைபெறுவதில்லை என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது அது பெரிதாகப் பேசப்படுகிறது.

மக்கள் குழு அமைக்க ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். ந.க.அ. எண். 3—1025/78 நாள் 28—1—1978 ஊராட்சி ஒன்றியம் அரவக்குறிச்சி, அனுப்புதல் எம். சிதம்பரம் பி.எஸ்.ஸி. ஆணையர், ஊராட்சி ஒன்றியம், அரவக்குறிச்சி பெறுதல் : எல்லா ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கும் பொருள் குழு ஊராட்சி அளவில் சட்டப்படி இல்லாது அமைக்கும் குழுப் பட்டியலில் அ. இ. அ. தி. மு. க. உறுப்பினர் பட்டியல் அனுப்பப் பட்டது. தகவல் : இந்த அலுவலகத்தின் இதே எண்ணுள்ள 27—1—1978 தேதிய கடிதம் தங்கள் ஊராட்சியில் மக்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

குழு அமைத்து உறுப்பினர்கள் பட்டியல் அனுப்பிவைக்கும் பணியை மேற்காணும் இந்த அலுவலகத்தின் கடிதத்தில் கோரப்பட்டுள்ளது. அப்படி அமைக்கப்படும் குழுவில் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில் தங்கள் ஊராட்சிப் பொறுப்பில் உள்ள நபரை அ. இ. அ. தி. மு. க. கட்சியின் சார்பில் உறுப்பினராக அவசியம் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒப்பம் எம். சிதம்பரம் நகல். தொடர்புள்ள ஊர் நல உதவியாளர்களுக்கு இது கட்சித் தலையீடா இல்லையா?

குழு அமையுங்கள் அதிலே எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று ஆணை போகவில்லை, இதிலே அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த ஒருவரை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆணை போகிறது. இது கட்சித் தலையீடா இல்லையா? முதலமைச்சர் சொல்கிறார் அதிகாரிகளே, கவலைப்படாதீர்கள், நான் இருக்கிறேன், நான் இருக்கப் பயம் ஏன் என்று அபயம் கொடுத்திருக்கிறார்.

இதைப் போலவே குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்கு மிகப் பயங்கரமாக மிகக் கெடுபிடியாக தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலே ஒரு நபருக்கு இவ்வளவு பேர்கள் அழைத்து வர வேண்டும். தவறினால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு கிராம சேவக் 15 பேர்களை அழைத்து வர வேண்டும், இது சாதாரண காரியமா? ஒரு மருத்துவ மரது 27 பேர்களை அழைத்து வர வேண்டும். ஒரு ஆயா ஒரு நபர் 27 பேர்களை அழைத்து வர வேண்டும். கிராமசேவகிகள் ஒரு நபர் 15 பேர்களை அழைத்துக்கொண்டு வர வேண்டும். பால சேவகிகள் ஒரு நபர் இரண்டு பேர்களை அழைத்துக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு இந்த கெடுபிடியின் காரணமாகத்தான் சில பைத்தியம் பிடித்தவர்களுக்கும் மனநோய் உள்ள வாஸிபர்களுக்கும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டு ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று ஏடுகளிலே எல்லாம் கூட செய்திகள் வந்தன. இவைகள் எல்லாம் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் நடைபெறுகின்ற தவறுகள் என்று அரசின் சார்பில் சொன்னால்கூட அவைகளில் அரசுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெயரே பிடிக்காதவர்கள், உயிரோடிருப்பவர்கள் தங்கள் பெயரை நகரங்களுக்கு வைக்கிறார்கள், ஊர்களுக்குப் பெயர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள், அவைகளை எல்லாம் அழிக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தவர்கள்.

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒரு அறிக்கையைப் படிக்கிறேன்.

From

K. T. Vaidyalingam,
Assistant Executive Engineer,
TWAD Board/EWS SUB-DIVISION
Tiruchengodu.
TO THE COMMISSIONER
PALLIPALAYAM.

Sub: HONOURABLE MINISTER FOR LABOUR-INSPECTION
OF Tiruchengode, Salem, II and Mettur Constituencies on
16th and 17th December 1977 - instruction issued to provide
water supply for the newly formed colony Raghavananda
Nagar, in Alampalayam Panchayat.

காலனிக்கு வாட்டர் சப்ளை செய்வதில் என்ன தவறப்பா
என்று கேட்பீர்கள். என்ன காரணம் தெரியுமா?

To provide water for the newly formed colony (Raghavananda
Nagar, Alampalayam Panchayat).

“ இராகவானந்தம் நகர் ” என்று பெயரிட்டதும் அமைச்சரே
உடனடியாகக் கவனித்து குடிதண்ணீர் திட்டத்தை உடனடியாக
கவனிக்கிறோம் என்று கவனிக்கின்ற அளவுக்குப்பெயரிலே மோகம்
இல்லாதவர்கள் இப்படிச் செயல்படுகிறார்கள்.

நிதியமைச்சர் கூடச் சொன்னார். நல்ல காரியத்திற்காக—
அரசாங்கக் காரியத்திற்காக அதிகாரிகள் கொஞ்சம் கெடுபிடியாக
நிதி வசூலிப்பது தவறுகாது, கட்சிக் காரியத்திற்காகத்தான் இப்
படிச் செய்யக் கூடாது என்று நிதியமைச்சர் திருச்சியிலே நிருபர்
களிடம் கூறினார். நிருபர்களிடம் பேசிய அதே திருச்சியில்
தான் கட்சி நிதி திரட்டும் நிகழ்ச்சிக்காக அமைச்சர் ஒருவரே
பல இடங்களுக்குச் சென்று வணிகர்களைச் சந்தித்து கட்டாய
நிதி வசூல் செய்த குற்றச்சாட்டை நம்பிக்கையில்லாத தீர்
மானத்தின் மீது பேசும்போது இந்த மாமன்றத்தில் நான் கட்டிக்
காட்டினேன்.

இன்னொன்று. “ அண்ணா ” பத்திரிகை வாங்கா விட்டால்
என்ன நடவடிக்கை தெரியுமா? அதையும் படிக்கிறேன்;
கேளுங்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 1]

ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம்,
காட்பாடி.

தேதி : 10—11—1977.

குறிப்பு.

பொருள் : சமூகக் நலம்—அண்ணா நாளிதழ்—சமூக கல்வி நிலையங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தல்—மேற்படி நாளிதழினை பெற்றுக் கொள்ளாமைக்கு—சமாதானம் கேட்டல்.

பார்வை : நிர்வாக மேலாளர் அண்ணா நாளிதழ் சென்னை அவர்களின் கடிதம் நாள் 7—12—1977.

சேலூர் சமூகக் கல்வி நிலையத்திற்கு அனுப்பப்படும் அண்ணா நாளிதழை சேலூர் ஒன்றியப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் திருப்பி அனுப்பி விட்டதாக பார்வையில் குறிப்பிட்ட கடிதத்தில் நிர்வாக மேலாளர் தெரிவித்துள்ளார். அண்ணா நாளிதழினைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டமைக்கான சமாதானத்தை இக் குறிப்பாணை கிடைத்த மூன்று தினங்களுக்குள் அனுப்பத் தவறினால் மேற்கொண்டு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என அறிவிக்கப்படுகிறது.

(ஒப்பம்,)

ஆணையாளருக்காக.

நீங்களும் இதையெல்லாம் செய்யவில்லையா என்று ஒரே வரியில் கேட்கலாம். இதையெல்லாம் மாற்றிச் செய்ய நீங்கள் வந்ததாகச் சொன்னீர்களே, நீங்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்பதுதான் கேள்வி. இதையே தொடர்ந்து செய்வதென்றால் நாங்களே இருந்துவிட்டுப் போகிறோம், நீங்கள் ஏன் வர வேண்டும்? உத்தமர்களைப் போலப் பேசிவிட்டு, கடுகளவு தவறும் எங்கள் ஆட்சியிலே நடைபெறுது என்று கூறுனீர்கள். நான் இப்படி அடுக்கடுக்காக எடுத்துக் காட்டிட்டுக்கிறேன், இவ்வளவு குற்றச் சாட்டுகளையும்.

இன்னுமொன்று. அமைச்சரின் பெயரைச் சொல்லாமல் சொல்கிறேன். முதலமைச்சர்கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் குதிரைப் பந்தய மைதானத்திற்குச் சென்றார். அதாவது சீப் மினிஸ்டர்ஸ் கப் என்ற அந்த விழாவுக்கு முதலமைச்சர் செல்வது வாடிக்கை; அதற்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் சென்று அங்கே பேசியிருக்கின்ற பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன். அங்கே நடக்கின்ற ஊழல்களைப்பற்றி முதல்வர் அங்கே பேசி இருக்கிறார். அந்தக் குதிரைப் பந்தயத்திற்கு முதல்வர் செல்வதைப் போலவோ அல்லவோ ஒருநாள் அழைக்கப்பட்டு நிதி அமைச்சர் செல்வதாக இருந்தால் அதைப் போலவோ கவர்னர் செல்வதைப் போலவோ இல்லாமல், பந்தயம் நடைபெறுகின்ற

1978 மார்ச் 1] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தினம் எல்லாம் ஒரு அமைச்சரின் தாயார் போய் வருகிறார். அமைச்சரின் தாயார் போவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? எப்படித் தடுக்க முடியும் என்று கேட்கலாம். அமைச்சருடைய தாயார் எதிலே போகிறார் என்றால், சர்க்காருடைய காரிலே போகிறார்.

முதலமைச்சர் பேசியதாக நான் படித்தேன்; அல்லது கேள்விப்பட்டேன். சினிமா தியேட்டர் வாசலில் அமைச்சர்களின் கார்கள் நின்றால்கூட, கட்சியின் தொண்டர்கள் அந்தக் காரைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்து அவர்களுடைய வீட்டு வாசலில் போட்டு விடுங்கள் என்று கடுமையான உத்தரவைப் பிறப்பித்திருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டு உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இது சினிமாத் தியேட்டர்கூட அல்ல; முதலமைச்சருடைய துறையான சினிமா தியேட்டர்கூட அல்ல. முதலமைச்சருக்கும், எனக்கும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் பிடிக்காத குதிரைப் பந்தயத்திற்கு ஒரு அமைச்சருடைய தாயார் செல்கிறார், சர்க்காருடைய காரிலே செல்கிறார். போர்ட்டோக்கள் இருக்கின்றன. நான் நிதியமைச்சரிடம் தருகின்றேன். இதைத் தந்து விட்ட காரணத்தால் வேறு போர்ட்டாக்கள் இல்லாமல் போய்விடவில்லை. ஆகவே, நிதியமைச்சரிடம் அந்தப் போர்ட்டாக்களைத் தருகிறேன். அந்தக் காரின் நம்பர் இருக்கிறது. அந்தப் போர்ட்டாவைத் தருகின்றேன். இந்தப் போர்ட்டோ—அவர்கள் போய் டிக்கெட் வாங்குகிறார்கள், அதையும் தருகிறேன், இது காரிலிருந்து இறங்குகிறார்கள், இதையும் தருகிறேன். இது டிக்கெட் வாங்குகின்ற இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள், அதையும் தருகிறேன். அவர்களோடு செல்லுரிப்பு ஆபிசர் செல்கிறார். அதையும் தருகிறேன். இவ்வளவு படங்களையும் தருகின்றேன்.

[பிற்பகல் 1-00.]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருந்தும், இதிலேயும் அக்கறை காட்டுகிறார் என்பதில் எனக்குத் திருப்தி.

திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுதெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இதுதான் வேலையாக இருக்கும். ஏனென்றால், நீங்கள் செய்ததை நாங்கள் செய்ய வேண்டாமா? இவ்வளவு ஆதாரங்களையும் உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறேன். இவைகளைப் பற்றி நீங்கள் பதில் அளிக்கும்போது எனக்கு விளக்கம் அளிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், புத்தருடைய ஆட்சி, உத்தமர்களுடைய ஆட்சி என்று கூறி, கழக ஆட்சி ஊழில் ஆட்சி, ஊழில் ஆட்சி என்று புகார் கூறித் தொடர்ந்து 5 ஆண்டுக் காலத்தைக் கடத்தி விடலாம் என்று எண்ணுதீர்கள். உங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே நல்ல திட்டங்கள், மக்களை வாழ்விக்கின்ற திட்டங்கள், மக்களுக்கு முன்னேற்றம் தருகின்ற திட்டங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

]1978 மார்ச் 1

உண்மையிலே முன்னேற்றுகிற திட்டங்கள் இருந்தால்தான் நீங்கள் மக்கள் மத்தியிலே தொடர்ந்து செல்வாக்கைப் பெறமுடியும் என்பதை எடுத்துக் கூறி, அவைகளைப் பெறுகிற அளவுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இல்லை என்பதைக் கூறி, இந்த அளவோடு அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-01 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

294. 1975 ஆம் ஆண்டு திட்டமிடல் அதிகார மன்ற (வளர்ச்சிக் கட்டணங்கள் விதித்தல்) விதிகளைச் செய்வது குறித்த ஊர்வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் 20—12—1977 ஆம் தேதி இடப்பெற்ற 2039 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற—நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1972) 123 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெறுகிறது.)

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எ துஷ்மில்லை.

தாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS